

АВТОРСКИ ПРАВА

© Овој документ е интелектуална сопственост на ENVIROPLAN S.A. и на неговите конзорциумски партнери. Секое неовластено користење или објавување од било кое лице освен она за кое истиот е наменет е строго забрането.

Оградување:

ENVIROPLAN S.A. и неговите конзорциумски партнери се целосно одговорни за содржината на оваа публикација, и истата не значи дека ги одразува ставовите на Европската унија

Содржина

6. ОСНОВНИ УСЛОВИ ВО ВРСКА СО ПОСТОЈНАТА ЖИВОТНА СРЕДИНА.....	4
6.1 ВОВЕД	4
6.2 ОПИС НА ПОСТОЕЧКАТА СОСТОЈБА СО ЖИВОТНАТА СРЕДИНА НА ЛОКАЦИЈАТА НА ЦЕНТРАЛНАТА ПОСТРОЈКА ЗА УПРАВУВАЊЕ СО ОТПАД	4
6.2.1 Површински и подземни води.....	8
6.2.2 Почва и геологија	11
6.2.3 Воздух и клима	21
6.2.4 Бучава	22
6.2.5 Луѓе/ општествено-економски аспекти.....	22
6.2.6 Флора и фауна	22
6.2.7 Пејзаж.....	24
6.2.8 Материјални добра	25
6.2.9 Културно наследство.....	25
6.2.10 Значајност и чувствителност на локацијата предвидена за централна постројка за управување со отпад	25
6.3 ОПИС НА ПОСТОЈНАТА СОСТОЈБА СО ЖИВОТНАТА СРЕДИНА НА ЛОКАЦИЈАТА НА ПРЕТОВАРНАТА СТАНИЦА ВО ДЕБАР.....	28
6.3.1 Површински и подземни води.....	28
6.3.2 Почва и геологија	28
6.3.3 Воздух и клима	30
6.3.4 Бучава	30
6.3.5 Луѓе/ општествено-економски аспекти.....	31
6.3.6 Флора и фауна	31
6.3.7 Пејзаж.....	32
6.3.8 Материјални добра	33
6.3.9 Културно наследство.....	35
6.3.10 Значајност и чувствителност на локацијата за претоварна станица.....	35
6.4 ОПИС НА ПОСТОЕЧКАТА СОСТОЈБА СО ЖИВОТНАТА СРЕДИНА НА ЛОКАЦИЈАТА НА ПРЕТОВАРНА СТАНИЦА ВО СТРУГА.....	36
6.4.1 Површински и подземни води.....	36
6.4.2 Почва и геологија	36
6.4.3 Воздух и клима	38
6.4.4 Бучава	38
6.4.5 Луѓе/ општествено-економски аспекти.....	38
6.4.6 Флора и фауна	39
6.4.7 Пејзаж.....	40
6.4.8 Материјални добра	41
6.4.9 Културно наследство.....	43
6.4.10 Значајност и чувствителност на локацијата за претоварна станица.....	43

6.5 ОПИС НА ПОСТОЕЧКАТА СОСТОЈБА СО ЖИВОТНАТА СРЕДИНА НА ЛОКАЦИЈАТА НА ПРЕТОВАРНА СТАНИЦА ВО КИЧЕВО	45
6.5.1 Површински и подземни води	45
6.5.2 Почва и геологија	45
6.5.3 Воздух и клима	47
6.5.4 Бучава	47
6.5.5 Луѓе/ ОПШТЕСТВЕНО-ЕКОНОМСКИ АСПЕКТИ	48
48	
6.5.6 Флора и фауна	48
6.5.7 ПЕЈЗАЖ.....	49
6.5.8 МАТЕРИЈАЛНИ ДОБРА	50
6.5.9 КУЛТУРНО НАСЛЕДСТВО.....	51
6.5.10 ЗНАЧАЈНОСТ И ЧУВСТВИТЕЛНОСТ НА ЛОКАЦИЈАТА ЗА ПРЕТОВАРНА СТАНИЦА.....	52
6.6. ОПИС НА ПОСТОЕЧКАТА СОСТОЈБА СО ЖИВОТНАТА СРЕДИНА НА ЛОКАЦИЈАТА НА ПРЕТОВАРНА СТАНИЦА ВО ОХРИД	52
6.6.1. Површински и подземни води	52
6.6.2. Почва и геологија	53
6.6.3. Воздух и клима	55
6.6.4. Бучава	55
6.6.5. Луѓе/ ОПШТЕСТВЕНО-ЕКОНОМСКИ АСПЕКТИ	56
6.6.6. Флора и фауна	57
6.6.7. ПЕЈЗАЖ.....	57
6.6.8. МАТЕРИЈАЛНИ ДОБРА	59
НАЈБЛИСКОТО НАСЕЛЕНО МЕСТО ДО ПРЕТОВАРНАТА СТАНИЦА Е ОРМАН ИСТОЧНО НА РАСТОЈАНИЕ ОД ОКОЛУ 0,7 КМ. 59	
6.6.9. КУЛТУРНО НАСЛЕДСТВО.....	62
6.6.10. ЗНАЧАЈНОСТ И ЧУВСТВИТЕЛНОСТ НА ЛОКАЦИЈАТА ЗА ПРЕТОВАРНА СТАНИЦА.....	62

Табели

Табела 6 - 1: Метеролошки податоци.....	21
---	----

Слики

Слика 6 - 1: Локација и патен пристап до местото G2/ Југозападен регион	6
Слика 6 - 2: Катастарска карта на местото G2/ Југозападен регион.....	7
Слика 6 - 3: Фотографии од посетата на лице место - G2/ Југозападен регион	7
Слика 6 - 4: Сливни подрачја во Република Македонија	9
Слика 6 - 5: Хидрогеолошка карта на Општина Дебарца	10
Слика 6 - 6: Геолошка карта на државата со одвоени тектонски зони	11
Слика 6 - 7: Геолошка карта на Општина Дебарца	13
Слика 6 - 8: Фотографии од подрачјето опфатено со проектот	14
Слика 6 - 9: Геолошка карта на испитуваната област (место G2)	15
Слика 6 - 10: Ров за целите на испитување направен во прашинестите глини.....	16
Слика 6 - 11: Диагенизиран глинест лапорец со жолтеникава боја	16
Слика 6 - 12: Седименти од чакал.....	17

Слика 6 - 13: Тектонска карта од поширокото подрачје на испитуваната област	18
Слика 6 - 14: Сеизмички зони во Република Македонија	18
Слика 6 - 15: Карта на интензитети за период на поврат од: А - 500 години, В- 200 години и С – 100 години	19
Слика 6 - 16: Карта на сеизмички извори на територијата на Република Македонија со максимална очекувана јачина од $ML \geq 6.0$	20
Слика 6 - 17: Географска положба на местото „G2-Годивје“ (црвена стрелка)	22
Слика 6 - 18: Карта на постојната област во однос на најблиската Емералд област „Белчишко Блато“	26
Слика 6 - 19: Топографски план на локацијата	27
Слика 6 - 20: Хидрогеолошка карта на Општина Дебар	28
Слика 6 - 21: Геолошка карта на Општина Дебар и на местото за претоварна станица	30
Слика 6 - 22: Географска положба на претоварна станица во Дебар (црвена стрелка)	31
Слика 6 - 23: Топографски план на локацијата	33
Слика 6 - 24: Фотографија од теренската посета на предметното подрачје.....	34
Слика 6 - 25: Карта на постоечката локација во однос со близината на Емералд областите	35
Слика 6 - 26: Хидрогеолошка карта на Општина Струга	36
Слика 6 - 27: Геолошка карта на Општина Струга и местото на претоварната станица.....	37
Слика 6 - 28: Географска положба на претоварна станица во Струга (црвена стрелка)	39
Слика 6 - 29: Топографски план на локацијата	41
Слика 6 - 30: Фотографии од теренската посета на предметното подрачје (проширувањето на постојната нестандартна општинска депонија може да се види во предниот дел)	42
Слика 6 - 31: Карта на постоечката локација во однос со близината на Емералд областите	44
Слика 6 - 32: Хидрогеолошка карта на Општина Кичево	45
Слика 6 - 33: Геолошка карта на Општина Кичево и на местото за претоварна станица	47
Слика 6 - 34: Географска положба на претоварна станица во Кичево (црвена стрелка).....	48
Слика 6 - 35 Топографски план на постојната локација.....	50
Слика 6 - 36: Фотографија од теренската посета на предметното подрачје.....	51
Слика 6 - 37: карта на постојното место во однос на најблиските Емералд подрачја.....	52
Слика 6 - 38 Хидрогеолошка карта на Општина Охрид	53
Слика 6 - 39 Видови почва во Општина Охрид	54
Слика 6 - 40 Геолошка карта на Општина Охрид и претоварната станица	55
Слика 6 - 41 Географска положба на претоварна станица во Охрид (црвена стрелка)	56
Слика 6 - 42 Топографски план на постојната локација.....	58
Слика 6 - 43 Фотографии од теренската посета на предметното подрачје	60
Слика 6 - 44 Мапа на постоечката област во однос со најблиските Емералд подрачја.....	63

6. ОСНОВНИ УСЛОВИ ВО ВРСКА СО ПОСТОЈНАТА ЖИВОТНА СРЕДИНА

6.1 ВОВЕД

Како што е споменато претходно, идниот систем за управување со отпад во Југозападниот регион вклучува централна постројка за управување со отпад (ЦПУО) која ќе биде лоцирана во Општина Дебарца, и четири претоварни станици кои ќе бидат лоцирани во општините Дебар, Струга, Кичево и Охрид. Во поглавје 4 од студијата се опишани локациите. Во текстот кој следи даваме опис на постоечката состојба со животната средина (моментална состојба) која би можела да биде засегната со изградбата на централната постројка и претоварните станици за управување со отпад. Информациите и податоците беа соберени за време на теренски посети, геолошки истраги на терен и топографски истражувања.

6.2 ОПИС НА ПОСТОЕЧКАТА СОСТОЈБА СО ЖИВОТНАТА СРЕДИНА НА ЛОКАЦИЈАТА НА ЦЕНТРАЛНАТА ПОСТРОЈКА ЗА УПРАВУВАЊЕ СО ОТПАД

Местото G2 се наоѓа во Општина Дебарца и истото беше оценето како најдобра можна опција за изградба и функционирање на централната постројка за управување со отпад во Југозападниот регион. Местото се наоѓа североисточно од Лактиње, на растојание од околу 1 km; југозападно од Годивје, на растојание од околу 1.3 km; југоисточно од Врбјани на растојание од околу 2.4 km и северозападно од Арбиново, на растојание од околу 2.5 km; Горенаведените растојанија се однесуваат на приближна права линија/директно растојание и од границите на населените места.

Основните карактеристики за избраната локација за централна постројка за управување со отпад се следниве:

- Вкупната површина е околу 20.5 ha
- Најблиско населено место е Лактиње, на растојание од околу 1.0 km.
- До местото може лесно да се дојде преку патот Е-65 кој ги поврзува Охрид и Кичево, и потоа по тампониран пат до местото Годивје. Во овој момент не е неопходно дополнително реконструирање на постојната патна мрежа.
- Ова подрачје се карактеризира со плиоценски седименти кои се појавуваат западно од алувијалните седименти на водотекот Врбјанска. Плиоценските седименти се состојат од глина, песочни глини и чакали кои се од полупропустлива природа. По направеното кратко геолошко испитување, можеме да констатираме дека површинските делови на теренот се изградени од глинен материјал со супкапиларна порозност. Согласно хидролошката карта на Република Македонија (1:200 000), овие подрачја се сметаат за безводни терени.
- Во врска со хидрогеолошките карактеристики на подрачјето, водотекот Врбјанска тече на околу 500 метри источно од местото а во близина исто така тече и Сатеска Река, која инаку е најголема река во регионот и претставува главна дренажна артерија. На самото место или во негова близина нема бунари за испумпување на подземните води. Главни реципиенти се релативно големи рурални места (Песочани, Ботун и Требениште), но сите тие се наоѓаат на растојание поголем од 10 km од местото. На околу 500 метри источно од местото се наоѓа високопропустлива алувијална средина која претставува составен дел од алувиумот на Сатеска Река. Местото е рамно и нема некои значителни падини, но поради

неговата централна местоположба во котлината, има големо сливно подрачје (поголемо од 400 ha т.е. 4km²).

Слика 6 - 1: Локација и патен пристап до местото G2/ Југозападен регион

Слика 6 - 2: Катастарска карта на местото G2/ Југозападен регион

Слика 6 - 3: Фотографии од посетата на лице место - G2/ Југозападен регион

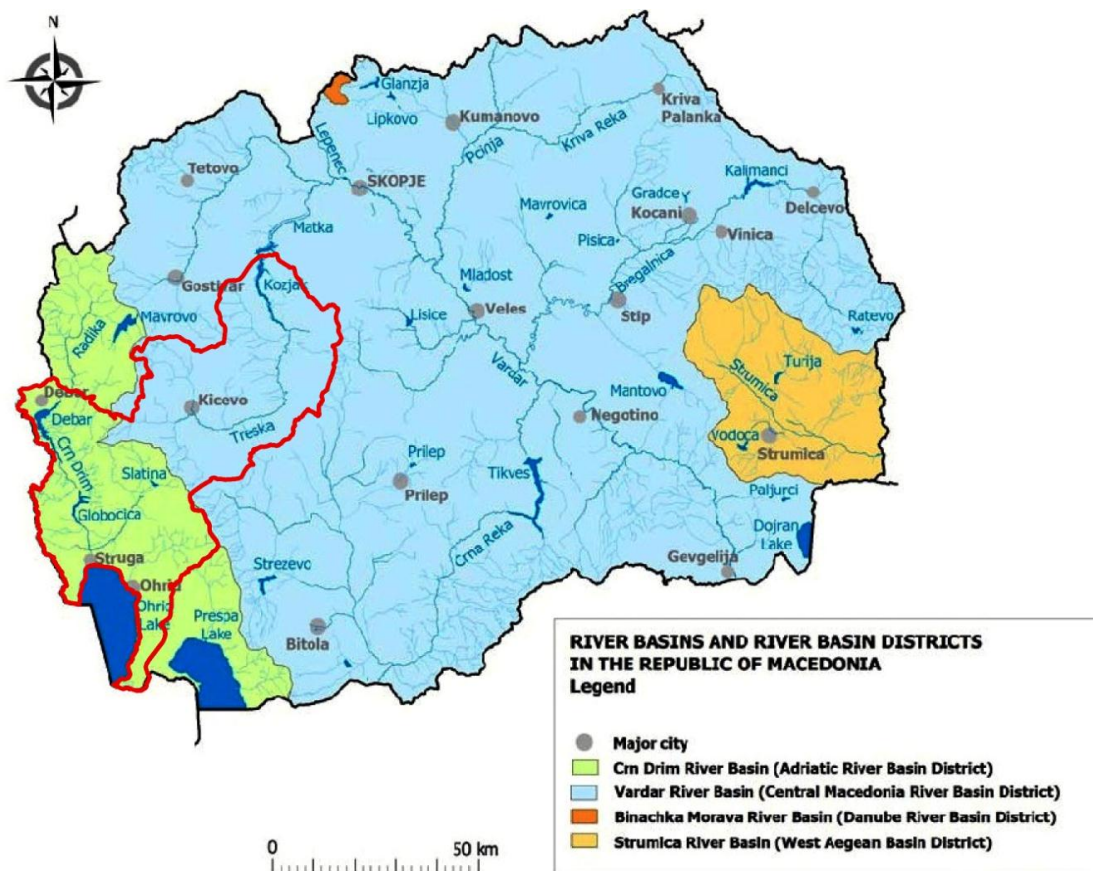

6.2.1 Површински и подземни води

Хидрографската мрежа во Република Македонија се состои од 3 речни слива: Егејски (сливно подрачје на река Вардар), Јадрански слив (сливно подрачје на река Црн Дрим и Радика) и сливно подрачје на Црно Море.

Слика 6 - 4: Сливни подрачја во Република Македонија

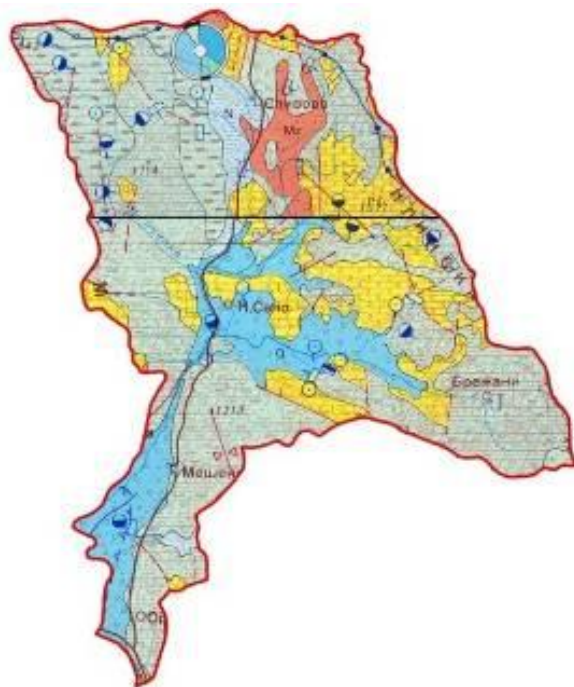
Хидрографската мрежа во Југозападниот регион им припаѓа на две сливни подрачја: вардарско и сливно подрачје на Охридското езеро (сливно подрачје на Црн Дрим).

Подрачјето на Дебарца во најголем дел е терен со карст и бунари со пукнатини кои имаат средна до висока издашност (зелена – зеленкаста боја). На околу 20% од подрачјето (во најголем дел околу реките) има бунари со висока издашност (сина боја). Мали делови се состојат од терени на кои има варовнички бунари со мала издашност и терени без вода.

Јужните делови од територијата доаѓаат до северните брегови на Охридското езеро, инаку најголемо езеро во државата и најважно водно тело во подрачјето. Сите водотеци (во најголем дел потоци) преку Сатеска Река се влеваат во езерото.

Слика 6 - 5: Хидрогеолошка карта на Општина Дебарца

Хидрогеолошките услови во рамките на испитуваното подрачје беа анализирани со цел да се утврдат можностите за појава на површинска вода или високо ниво на подземна вода како и да се одреди потребата од заштита на површинските и подземните води. Анализата вклучува:

- Хидрогеолошка функција на карпите,
- Типови на хидролошки – хидрогеолошки појави.

Видовите на карпи кои се застапени во испитуваното подрачје, може да се класифицираат согласно нивната хидрогеолошка функција како:

- Хидрогеолошки комплекси кои вклучуваат Плиоценски седименти;
- Хидрогеолошки изолатори кои вклучуваат микашисти дилувијални седименти кои се состојат од прашинести глини

Во рамките на хидрогеолошкиот комплекс, чакалите во плиоценските седименти се типични собирачи (колектори) со интергрануларна пропустливост и тие дозволуваат навлегување на површинските води во зината на постојани подземни води, или слоеви од глинен лапорец или глина како типични хидрогеолошки изолатори. Во рамките на овој комплекс се формираат гранични извори. Истражувањата на самото место покажаа дека чакалите се мешаат со глина и глинен лапорец, што го прави значително помал нивниот коефициент на филтрација.

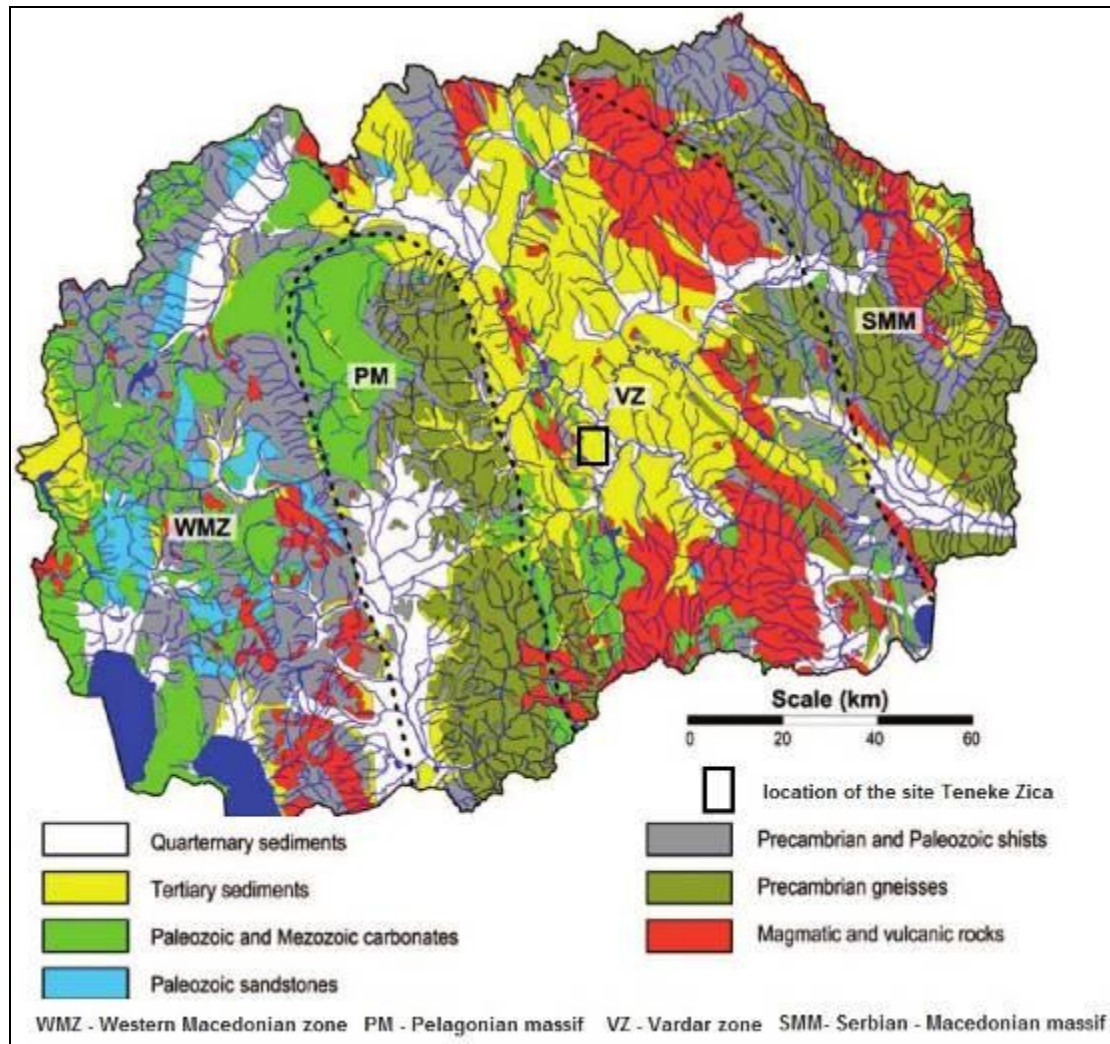
Најголем дел од подрачјето опфатено со студијата се состои од глинен лапорец или негова дезинтеграција на површината. Овие формации се хидрогеолошки изолатори со коефициент на филтрација од $k = 0.01 - 0.1 \text{ m'}/\text{на ден}$. Исто така, дилувијалните седименти кои се состојат од прашинеста глина и хумусна материја можат исто така да се класифицираат како изолатори кои го спречуваат брзото инфилтрирање на површинските води. Ова е поддржано со тоа што беа забележани помали влажни делови во најниските делови на местото (југоисточно). Ова подрачје всушност е најнизок дел од басенот на ерозија и сите атмосферски води истекуваат кон оваа зона, но поради малата водопропустливост на површината се формираат привремени мочуришта.

6.2.2 Почва и геологија

Од геотектонски аспект, местото „Годивје-G2“ се наоѓа во рамките на западната зона во Македонија, а соодветниот општ геолошки состав на местото и позицијата во рамките на вардарската зона се прикажани на геолошката карта на земјата корисник, со одвоени тектонски зони:

Слика 6 - 6: Геолошка карта на државата со одвоени тектонски зони

Административно, местото „Годивје-G2“ се наоѓа во рамките на Општина Дебарца која се наоѓа во централниот дел од западна Македонија и ја опфаќа Дебарската котлина. Геолошкиот состав на подрачјето на Општина Дебарца е реален мозаик од разни карпи и периоди – од Палеозоик до квартернарни:

ПАЛЕОЗОИК

Кварцно-серицитни шисти (филитни шисти) (Sqse)

Мета песочни камења (Sq)

Филитоиди (FD)

Мермерни серии (MD)

Метаморфни риолити (χ)

МЕЗОЗОИК

Седименти од Тријасикот (Т)

Дијабази ($\beta\beta$)

Габро (v)

КЕНОЗОИК

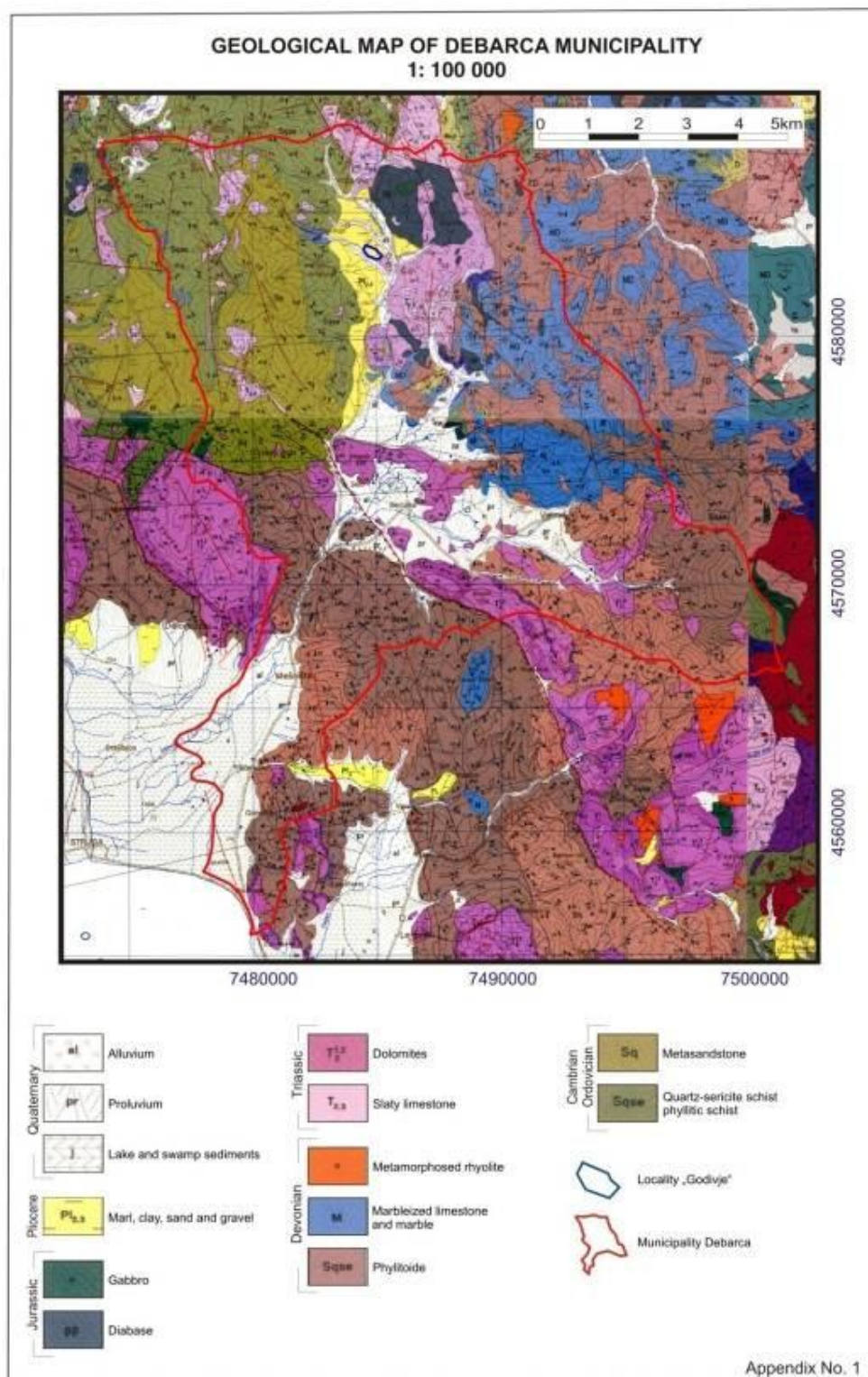
Плиоцен (P1,2,3)

Пролувиум (pr)

Алувиум (a)

Слика 6 - 7: Геолошка карта на Општина Дебарца

Според податоците од основната еколошка карта – Кичево (размер 1:100 000), подрачјето опфатено со проектот (“Годивје-G2”) и неговата непосредна близина се состојат од плиоценски седименти со мала дебелина, застапени со лапорец, разни глини-чакали и песоци. Овие

седименти трансгресивно ги покриваат метаморфните карпи од времето на Палеозоикот како и карбонатните карпи од времето на Мезозоикот.

Слика 6 - 8: Фотографии од подрачјето опфатено со проектот

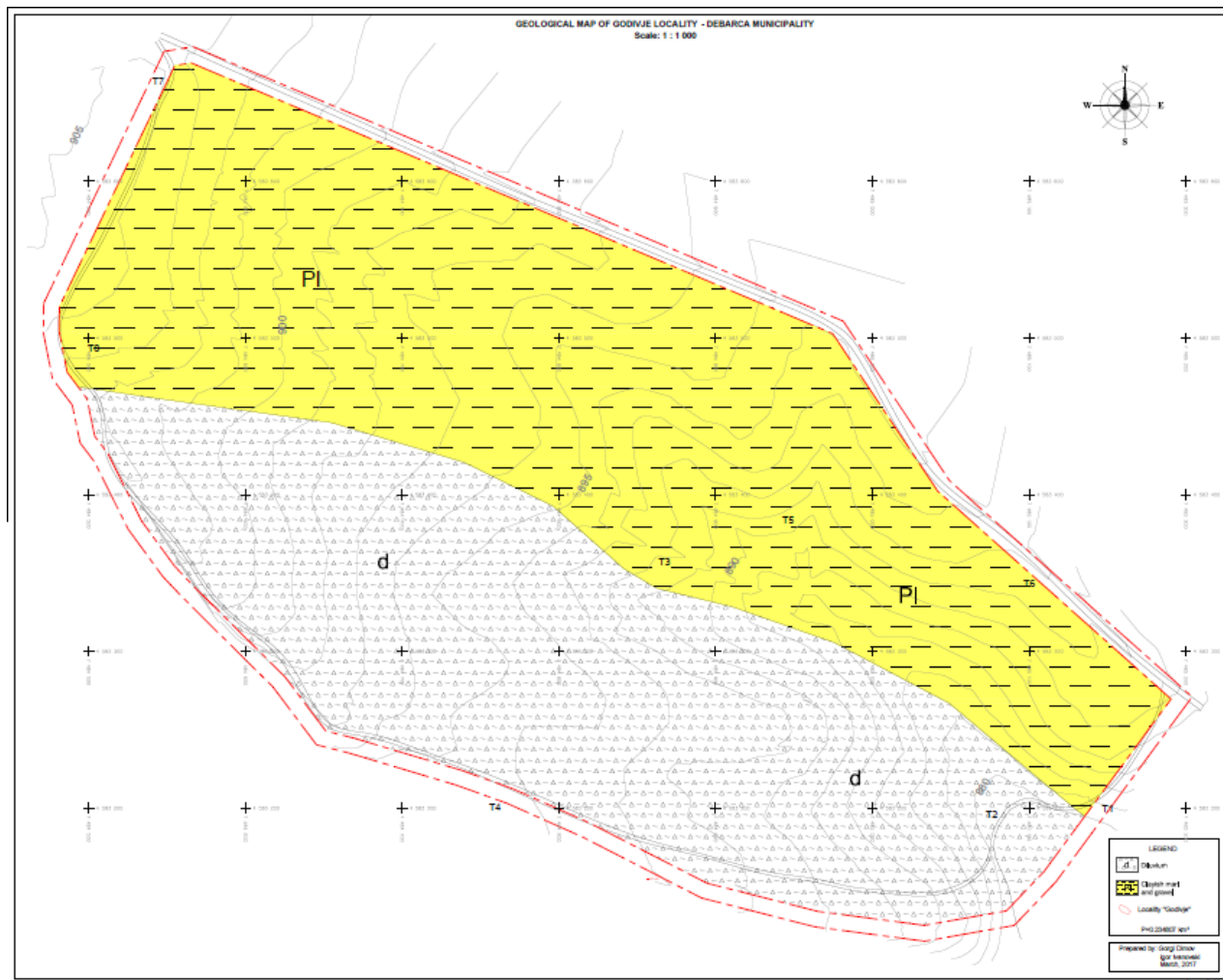

Подрачјето предвидено за депонијата (и за нејзините објекти) се простира на површина од 234,807 m². Истражено беше целото подрачје при што беа утврдени литолошките единици кои го сочинуваат истото.

Како што може да се види на картата, од геоморфолошки аспект, подрачјето опфатено со студијата е рамен терен со присуство на плитки депресии во југоисточните делови. Всушност, целото подрачје се состои од плиоценските седименти (кои обично се претставени со глинен лапорец и чакал), но притоа треба да се потенцира дека во југоисточните и југозападните делови на подрачјето овие плиоценски седименти се покриени со дилувијални материјали со неутврдена дебелина.

Слика 6 - 9: Геолошка карта на испитуваната област (место G2)

Дилувијални седименти (d) – Како што спомнавме погоре, овие слоеви во најголем дел се присутни во југозападните и југоисточните делови на подрачјето опфатено со студијата, кои се создадени со дезинтеграција на материјалот од камената подлога. Направените плитки копања и теренските (макроскопски) испитувања покажуваат дека дилувијалните седименти се состојат од темно-кафена прашинеста глина кој е измешана со хумусен материјал. Седиментите имаат фина гранулација и различна дебелина која се намалува како што одиме кон горните делови од депресијата. Точната дебелина на овие седименти ќе треба да се утврди со дополнителни геолошки/ геотехнички истражувања (ровови или бушотини). На следнава слика е прикажан мал ров кој се наоѓа во прашинестите глини, при што јасно може да се види нивната боја, структура и гранулација.

Слика 6 - 10: Ров за целите на испитување направен во прашинестите глини

In situ тестот на пластичноста (материјалот се наводенува и се витка на што е можно потенка лента) покажува дека станува збор за многу глинест материјал кој може да се витка на многу мали ленти (со дијаметар помал од 5 mm).

Плиоценските седименти (PI) во рамките на подрачјето опфатено со студијата можат да се забележат на површината само во северозападните и североисточните делови, и тие обично се покриени со слој од хумус (10 cm). Од стратиграфски аспект, плиоценските седименти се поставени над дилuviјалните седименти во јужниот дел на подрачјето.

Почетните истражувања покажаа дека плиоценските седименти во рамките на подрачјето се состојат од глинест лапорец и чакали. Глинестиот лапорец доминира на целото подрачје, освен во северозападните делови, каде имаме појава на чакали измешани со глина кои се наоѓаат веднаш под хумусот. Во источниот дел од подрачјето има и плиток ров. Може да се забележи дека плиоценските седименти се појавуваат на површината и се составени од диагенизиран глинест лапорец кој има светло кафена до жолтеникава боја.

Слика 6 - 11: Диагенизиран глинест лапорец со жолтеникава боја

Во северозападните делови има седименти од чакал, измешани со хумус, кои го покриваат лапорецот. Тие се состојат од слабо обработени парчиња од околните шисти и варовници, со големина до 5 cm.

Слика 6 - 12: Седименти од чакал

Почетните геолошки истражувања покажаа дека има јасна граница помеѓу дилuviјалните и плиоценските седименти кои можат да се најдат во рамките на местото „Годивје-G2“, но на ова ниво на истражување не е можно точно да се определат нивните односи. Од тие причини неопходни се дополнителни истражувања со цел подобро да се разграничат геолошките припадници на Плиоценот и точно да се дефинира нивниот однос со седиментите од Холоценот.

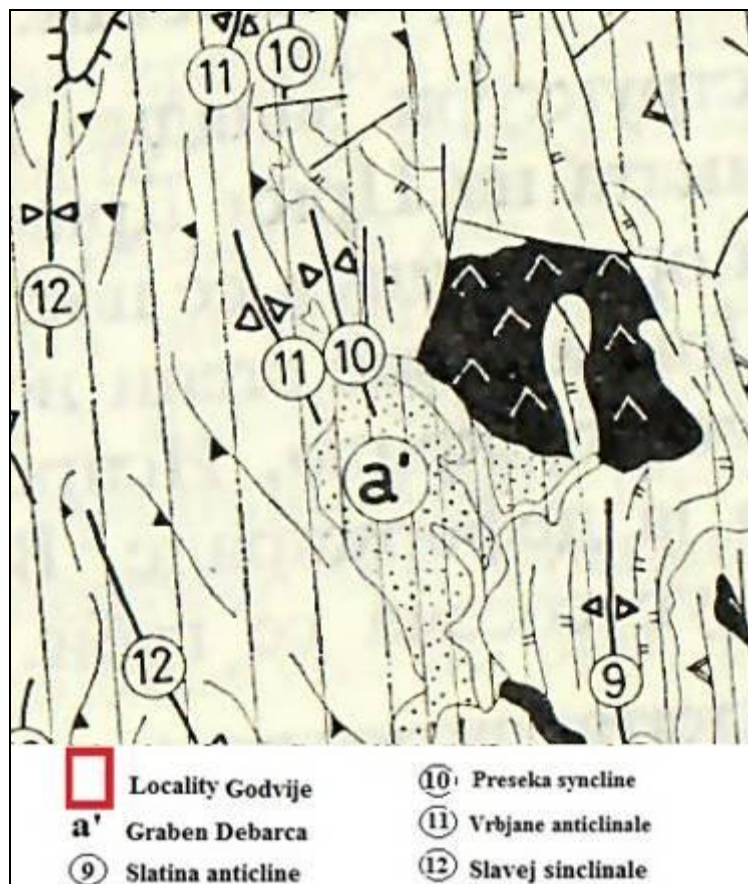
Тектонско – сеизмички активности на испитуваното подрачје

Подрачјето опфатено со студијата се наоѓа во западниот дел на Република Македонија и припаѓа на западната македонска геотектонска единица.

Треба да се потенцира дека планинскиот венец на Дебарца бил формиран во периодот на средниот Плиоцен, кога теренот бил предмет на интензивни радијални движења. Раседите во рамките на венецот имаат ориентација север-југ и исток-запад и се исполнети со плиоценски и квартернарни седименти. Околу венецот можат да се забележат голем број на антиклинални и синклинални структури, од кои најважни се:

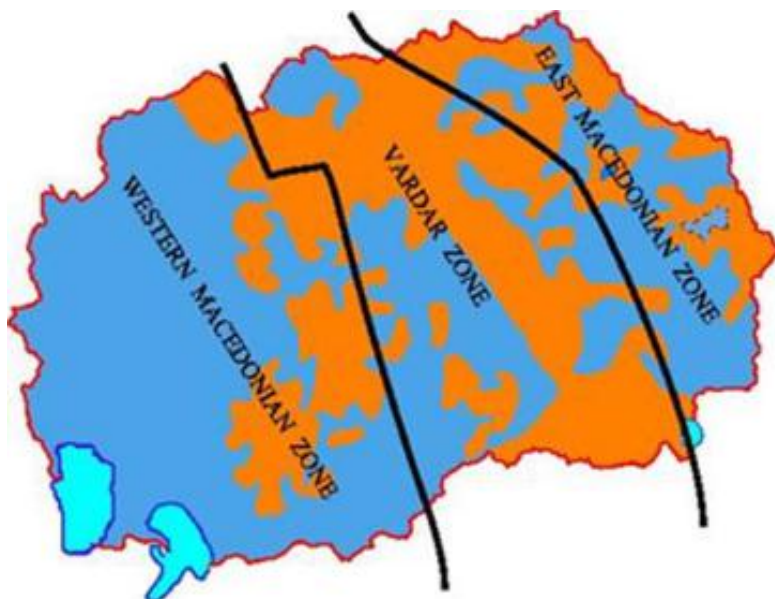
- Слатинска антиклинала на југоисток,
- Антиклинала на Пресека и Врбјанска антиклинала на север, и
- Славејска антиклинала на југоисток.

Слика 6 - 13: Тектонска карта од поширокото подрачје на испитуваната област

Што се однесува до сеизмичките карактеристики на теренот, епицентарските подрачја на територијата на Република Македонија се опфатени со три сеизмички зони: западно-македонска, вардарска и источно-македонска зона.

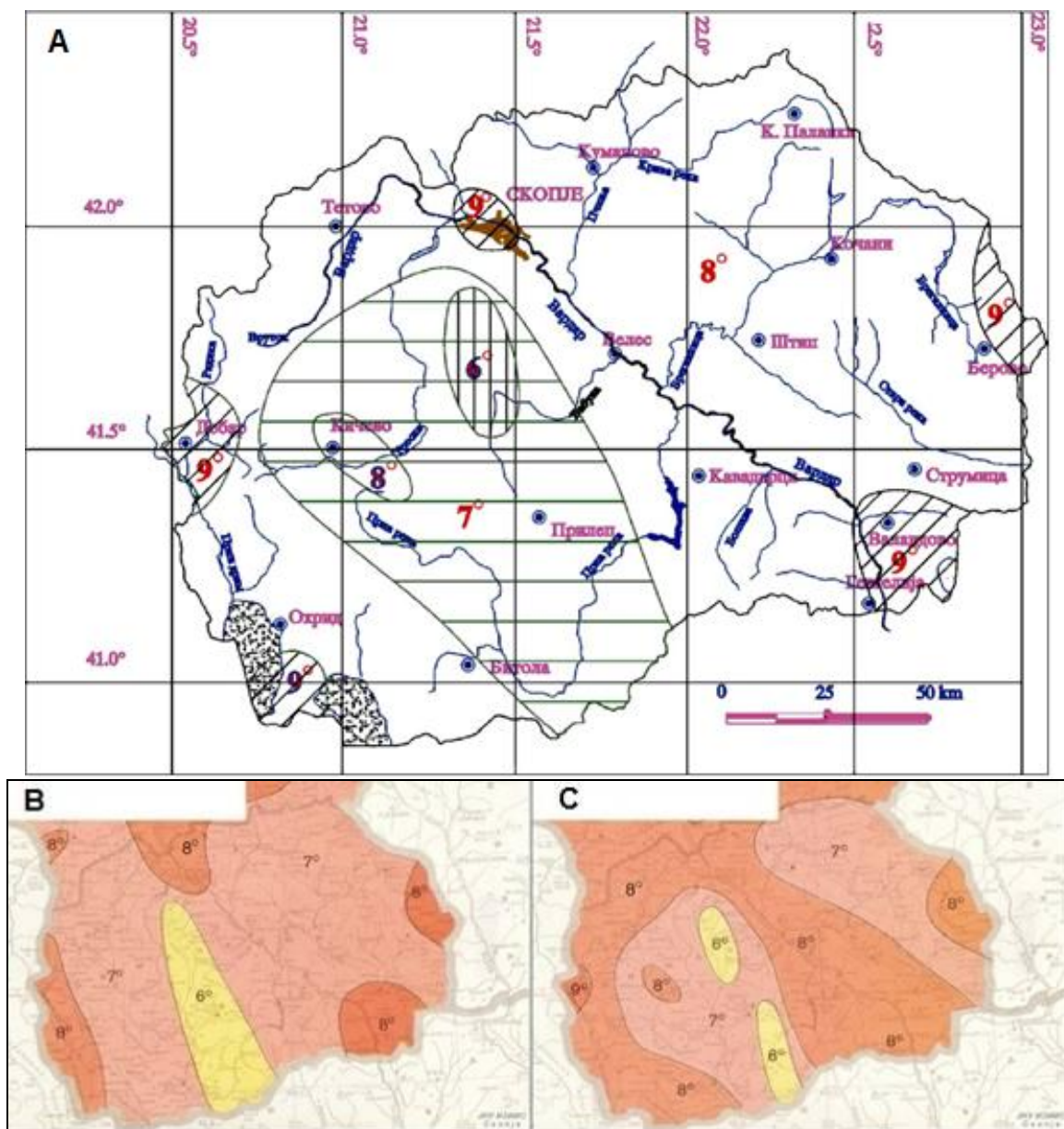
Слика 6 - 14: Сеизмички зони во Република Македонија

Западномакедонската сеизмичка зона одговара на две тектонски единици: западно-македонска зона со нејзини дополнителни делови во Мирдита (Албанија) и со пелагонискиот хорстен антиклинорум. Има неколку епицентарски подрачја: Тетово – Гостивар, Дебар, Кичево, Пештани – Охрид – Струга, Битола и Битола - Лерин.

Слика 6 - 15: Карта на интензитети за период на поврат од:
А - 500 години, В- 200 години и С – 100 години

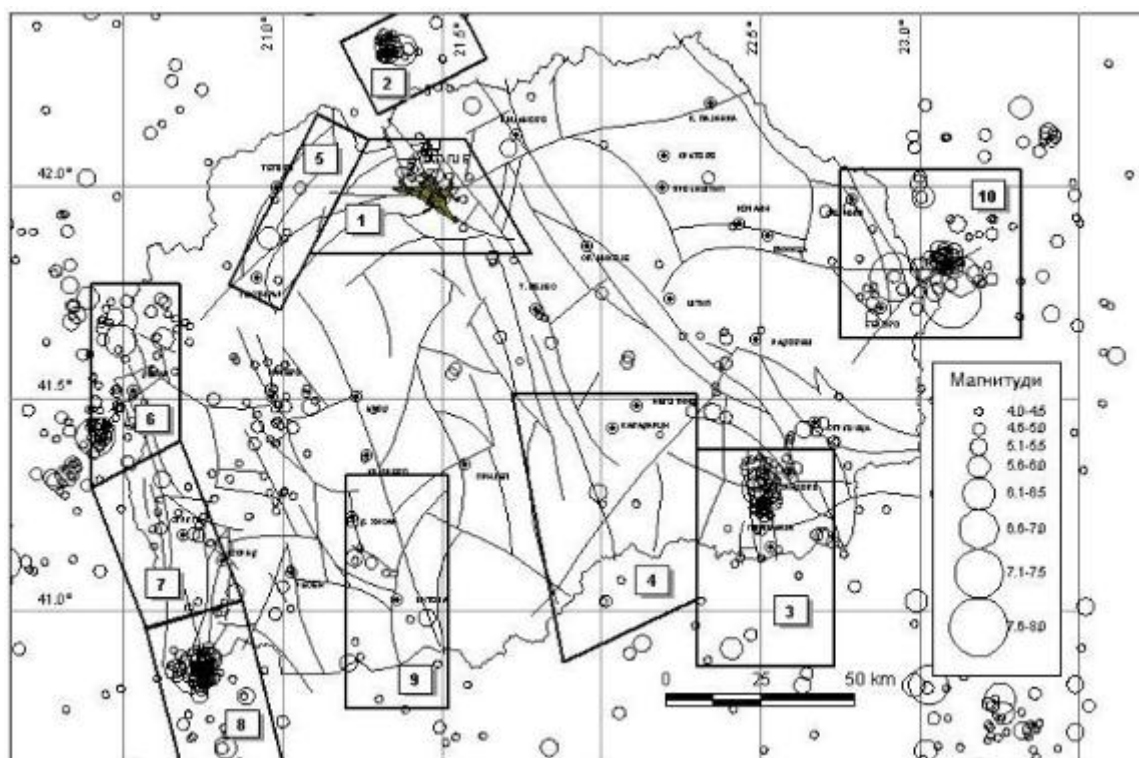
Земјотресите со интензитет до 9° според макросеизмичката скала имаат период на поврат од 500 години се очекуваат само во рамките на неколку ограничени подрачја, додека најголем дел од територијата (вклучувајќи го и подрачјето опфатено со проектот) се наоѓа во зоната на очекувани интензитети до 8° според макросеизмичката скала. Подрачјето опфатено со проектот се наоѓа во зони со очекувани интензитети од 8° според макросеизмичката скала.

Картата на сеизмички извори на територијата на Република Македонија со максимално очекувана јачина од $M_L \geq 6.0$ ги прикажува зоните со најинтензивна сеизмичка активност. Во некои случаи,

овие подрачја се извор на земјотреси а во други тие се зони на аномалиско апсорбирање на сеизмичката енергија од далечни земјотреси.

Слика 6 - 16: Карта на сеизмички извори на територијата на Република Македонија со максимална очекувана јачина од $ML \geq 6.0$

Како што може да се види на картата, местото “Годивје-G2” се наоѓа надвор од подрачјата со најинтензивна сеизмичка активност и не се очекуваат силни земјотреси.

Геотехнички карактеристики

Геолошката перспекција исто така вклучи и општо определување на геотехничките карактеристики на локацијата и тоа:

- Определување на современи геолошки процеси и појави (лизгања на земјиште, одрони на карпи, шанци и теснеци),
- Геотехничка категоризација на карпестите маси,
- Услови за стабилност на теренот,
- Присуство на површински води,
- Подлога,
- Покривен и заптивен материјал.

Стабилност на наклонот – современи процеси и појави

При посетите на лице место не беше утврдено постоење на современи геолошки процеси и појави (лизгања на земјиште, одрони на карпи, шанци и теснеци), при што теренот може да се окарактеризира како стабилен во природни услови. Природните нагиби во рамките на подрачјето опфатено со студијата имаат агол поголем од 20° но не беше утврдено постоење на активно лизгање на земјиштето.

Испитуваното подрачје е сложена средина составена од слабо поврзани карпести маси кои се појавуваат во слоеви (вертикално слоевите покажуваат некоја механичка анизотропија и дисконтинуитет кој може да предизвика лизгање).

Поплави и истекувања

Посетите на лице место не утврдија постоење на постојани или периодични течења на вода во рамките на подрачјето опфатено со студијата и неговата непосредна близина, така што можностите од поплави буквално можат да се елиминираат. Имајќи ја предвид големината на сливното подрачје и аглите/ косините на падините, се препорачува изградба на дренажни инсталации кои би ги прифаќале атмосферските води.

Категоризација на карпести маси

Од инженерско-геолошки аспект, глинестиот лапорец и чакалите од плиоценскиот комплекс можат да се класифираат како неврзани и неврзани карпести маси. Тие се главно средно компримирани и добро диагенезирани, поради што може да се користат директни ископувања (механички) без потреба од расцепување и/или минирање. Истото се однесува и на дилувијалните прашиности глини кои имаат дури и помала кохезија во споредба со плиоценските седименти.

6.2.3 Воздух и клима

Климата во Дебарца е поостра варијанта на умерената континентална клима поради значителната надморска висина (планински воздух).

Проектниот тим побара и собра информации за хидрометеоролошките податоци од Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство. Според податоците за врнежите од метеоролошките станици во близината на локацијата се утврди следното:

Табела 6 - 1: Метеролошки податоци

	Јан	Фев	Март	Апр	Мај	Јуни	Јули	Авг	Сеп	Окт	Ное	Дек
Средна месечна температура (°C)	1.6	2.6	7.1	11.8	15.9	19.6	22.1	22.0	17.1	12.1	7.0	2.5
Ср.месечна количина на врнежи (mm)	105.0	104.7	89.0	78.4	79.4	51.6	45.4	29.0	75.5	117.9	118.4	128.8

Податоците за температурите се обезбедени од станицата лоцирана во Општина Кичево а се однесуваат на годините 2003 – 2014. Согласно тие податоци, средната годишна температура изнесува 11.8 °C, најниската температура е -1.7 °C измерена во февруари 2003 година а највисоката е 24.7 °C измерена во јули 2012 година.

Во однос на врнежите, за период од 20 години (1997-2016), просечните годишни врнежи изнесуваат 85.3 mm, најмалото количество е 0.0 mm евидентирано во август 2000-та година а најголемото ниво изнесувало 302.5 mm евидентирано во месец декември 2005 година. Ветровите се најчесто во насока југ-југоисток.

Што се однесува до квалитетот на воздухот, се смета дека истиот е на добро ниво поради фактот дека поширокото подрачје се карактеризира со земјиште кое во најголем дел се користи за земјоделство.

6.2.4 Бучава

Можни непријатности за јавноста, особено за населбите кои се наоѓаат во близина на локацијата, би потекнувале од патот Е-65 кој ги поврзува Охрид и Кичево, кој се наоѓа во близина на местото, но неговото влијание се смета за незначително. Исто така, околното подрачје претставува земјоделско земјиште така што влијанијата од бучавата се сметаат за мали.

6.2.5 Луѓе/ општествено-економски аспекти

Административно, проектната локација припаѓа на Општина Дебарца. Најблиско населено место до локацијата е Лактиње, на растојание од околу 1 km.

Слика 6 - 17: Географска положба на местото „G2-Годивје“ (црвена стрелка)

6.2.6 Флора и фауна

Живеалишта

Главни типови на живеалишта во местото на централната постројка за управување со отпад и на поширокото подрачје се следниве:

1. Природни шуми и шибјаци. Природните шуми и шибјаци се поделени во три главни типови на живеалишта:

- Дабови шуми (составени од пубесцентен даб и ориентален габер),
- Букови шуми, и
- Крајбрежни живеалишта.

2. Ливади. Повеќето од ливадите во подрачјето (влажно до умерено влажно) се предмет на поинтензивно или помалку интензивно управување, додека мал дел од нив се предмет на значително интензивно управување или се напуштени пред многу години. Ливадите во низините имаат поизразени антропогени карактеристики додека оние кои преовладуваат на крајните рабови од шумите или во долините се екстензивни.

3. Мочуришта. Во подрачјето кое е предмет на наш интерес можат да се сретнат неколку типови на водни тела.

4. Антропогени живеалишта

Повеќе информации за типовите на живеалишта се дадени Прилог 1 на оваа Студија.

Флора

Подрачјето кое е предмет на наш интерес има многу недоволно истражена флора, особено во делот во рамките на Белчишко блато и Кичевската котлина. Податоците кои ги има се многу шутири. Сите податоци за флората во ова подрачје (најблиските податоци се оние за Кичевската котлина) се изведени од достапната литература за флората и од други истражувања. Во проценката беа користени податоци и резултати од проучувањето на состојбата со биолошка разновидност во Република Македонија, Стратегијата и Акцискиот план за заштита на биолошката разновидност во република Македонија како и други документи кои се однесуваат на проценката на влијанието врз животната средина во ова подрачје. Ова беше основата за евалуација на сите видови растенија на самото место и во негово опкружување. Во Кичевската котлина има разни претставници на елементи од флора, како што се европски, централни, алпски, арктички-алпски, бореални и други супмедитерански и ендемски видови. Тука се македонските ендеми (*Dianthus jugoslavicus*, *Dianthus prilepensis* и *Thymus jankae* var. *ilinicae*) кои за првпат се опишани во овој регион. Ретки и значајни видови растенија се следниве: *Solenanthus scardicus*, *Centaurea grbavacensis*, *Erodium guicciardii*, *Thymus rohlenae*, *Ramonda serbica*, *Ramonda nathaliae*, *Aesculus hyppocastanum*, *Juniperus foetidissima*, *Corylus colurna*, *Stachis serbica*, *Stachis plumose*, *Alkanna noneiformis*, *Alkanna stribrnyi*, *Fritillaria gussichiae*, *Genista nissana* и други. Ниту еден од овие видови не беше забележан во подрачјето кое беше истражено.

Фауна

Имајќи го предвид бројот на живеалишта во подрачјето опфатено со студијата, забележани беа (или се очекува да бидат забележани) значителен број на 'рбетници. Исто така, благодарение на големиот интерес за зачувување на овие групи на европско ниво, нивниот голем број се смета за важна фактичка состојба. Треба да се потенцира дека видовите кои ги има во голем број, наведени тука како значајни, се често и нашироко присутни во Република Македонија.

Како што спомнавме и претходно, целна такса се цицачите.

Цицачи

Валоризацијата на цицачите беше направена според неколкуте меѓународни конвенции и директиви кои се ратификувани од Република Македонија, и тоа: Светската црвена листа, анексите II b и IV b од Директивата за живеалишта, CORINE листата на видови, Бонската конвенција за заштита на миграторните видови на диви животни и Бернската конвенција за заштита на европскиот див свет и природните живеалишта.

Во рамките опфатени со студијата за изградба на централна постројка за управување со отпад, локација G2, можат да се најдат околу 24 видови на цицачи. Според Светската црвена листа на IUCN, вкупно 22 видови припаѓаат во категоријата на најмалку засегнати (LC), видрата (*Lutra lutra*) припаѓа на категоријата засегнати (NT), а само *Vormela peregusnae* е ранлив вид (VU). Во анексите II од Бернската конвенција се вклучени вкупно 13 видови.

Повеќе информации се содржани во Прилог 1 на оваа Студија.

Птици

Повеќето од видовите припаѓаат на категоријата најмалку засегнати - LC (43 видови) а два вида *Coracias garrulous* и *Ficedula semitorquata* припаѓаат на категоријата засегнати - NT. Нема податоци за ранливите и загрозените видови во подрачјето опфатено со студијата. Во Анексот II од Бонската конвенција се наведени 28 видови. Следниве видови се од особена важност: *Coracias garrulous*, *Circaetus gallicus* и *Falco peregrinus*. Подрачјето во околината е дел од подрачјето на распространетост на белиот штрк (*Ciconia ciconia*) а што се однесува до другите видовид наведени на листата на загрозените видови птици во Македонија, не беа забележани знаци на нивно присуство.

Влечуги и водоземци

Валоризацијата на влечугите и водоземците беше направена согласно меѓународни конвенции и закони за заштита на загрозените видови на европско или на светско ниво. Ова последното вклучува: Конвенција за зачувување на европскиот див свет и природни живеалишта (Бернска Конвенција), Директива за живеалишта на ЕУ, Конвенција за меѓународна трговија со загрозените видови (уште позната како CITES Конвенција) и CORINE листата за Европа. Со оглед на фактот дека Македонија нема национална црвена листа на загрозените видови, ја користевме официјална Црвена листа на IUCN.

Како што може да се види во табелата во Анексот, во Република Македонија нема загрозените видови. Сите видови се содржани во Анексите I или III од Бернската конвенција како и 12 видови од Директивата за живеалишта. Видовите *Elaphe quatuorlineta* се NT, додека *Testudo graeca* е VU на европско ниво, но на национално ниво станува збор за широко присутни видови. *Testudo graeca* е наведена во CITES поради незаконската трговија.

6.2.7 Пејзаж

Во однос на просечната надморска височина во подрачјето опфатено со студијата, тоа варира од 886 до 908 метри (просечна надморска височина е 897 m).

Уште повеќе, во близина на подрачјето нема заштитени пределни подрачја (на растојание помало од 1km).

Во однос на оптичката (визуелна) изолацијата на областа од патната мрежа, истата може да се опише како добра од патот Е-65, благодарение на морфологијата на местото, и умерена во однос на најблиските населени места.

6.2.8 Материјални добра

Најблиско населено место е Лактиње кое се наоѓа на растојание од околу 1 km. Освен тоа, местото се наоѓа југозападно од Годивје, на растојание од околу 1.3 km; североисточно од Врбјани на растојание од околу 2.4km и северозападно од Арбиново, на растојание од околу 2.5 km.

Најголем дел од местото и неговото пошироко подрачје е карактеризирано како земјиште кое во најголем дел се користи за земјоделство, и со значителни подрачја под природна вегетација и сложени начини на одгледување.

Во однос на сопственоста на местото, во најголем дел станува збор за приватна сопственост.

Во подрачјето на G2 (Дебарца) во моментот нема инфраструктура.

За конечен пристап до местото, во моментот не е неопходно дополнително реконструирање на постојната патна мрежа. Местото треба да се поврзе на јавната комунална и друга мрежа преку постојните населени места.

6.2.9 Културно наследство

Во пошироката област нема археолошки локалитет на растојание помало од 3 km.

6.2.10 Значајност и чувствителност на локацијата предвидена за централна постројка за управување со отпад

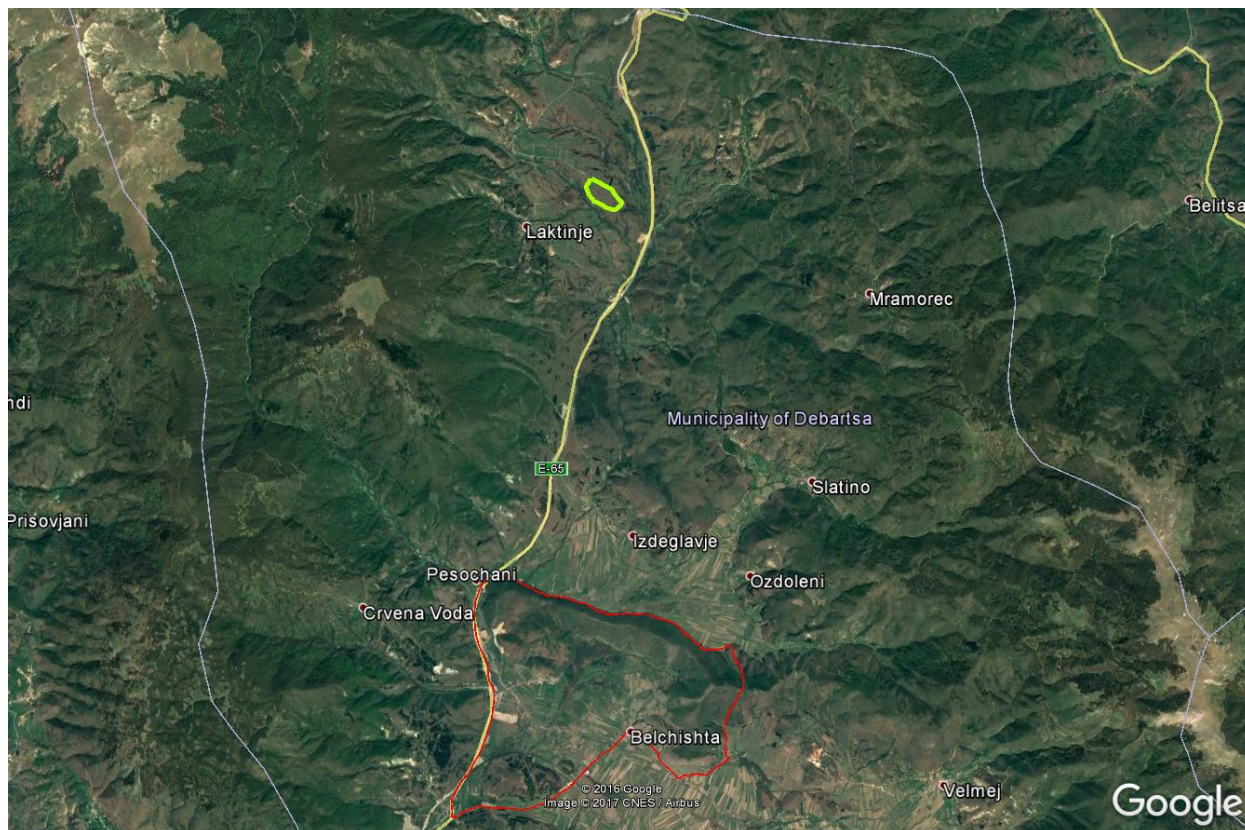
Во близина на местото нема заштитени подрачја кои би се наоѓале на растојание помало од 3km. Најблиски заштитени подрачја се следниве:

- Емералд заштитеното подрачје „Белчишко Блато“ со шифра МК0000014 се наоѓа на околу 7.3 km јужно од местото, во кое се наоѓа определеното место „Белчишко Блато“ (мочуриште).
- Предлог подрачје „Песочанска Река“ (Споменик на природата) и споменик на природата јужно Стогово (споменик на природата) кои се наоѓаат на директно растојание од околу 4.3 и 5.2 западно од местото.
- Предлог подрачје „Алипашица“ (природна реткост) кое се наоѓа на директно растојание од околу 8,3 km западно од местото.
- Предлог подрачје Река Беличка Река – Кичево, кое се наоѓа на директно растојание од околу 8,6 km источно од местото.

Согласно Corine land cover 2012, најголем дел од земјиштето на самото место и во неговото пошироко подрачје е карактеризирано како земјиште кое во најголем дел се користи за земјоделство, и со значителни подрачја под природна вегетација и сложени начини на одгледување. Според посетите на лице место, предложеното место може да се окарактеризира како земјиште со вообичаени еколошки карактеристики.

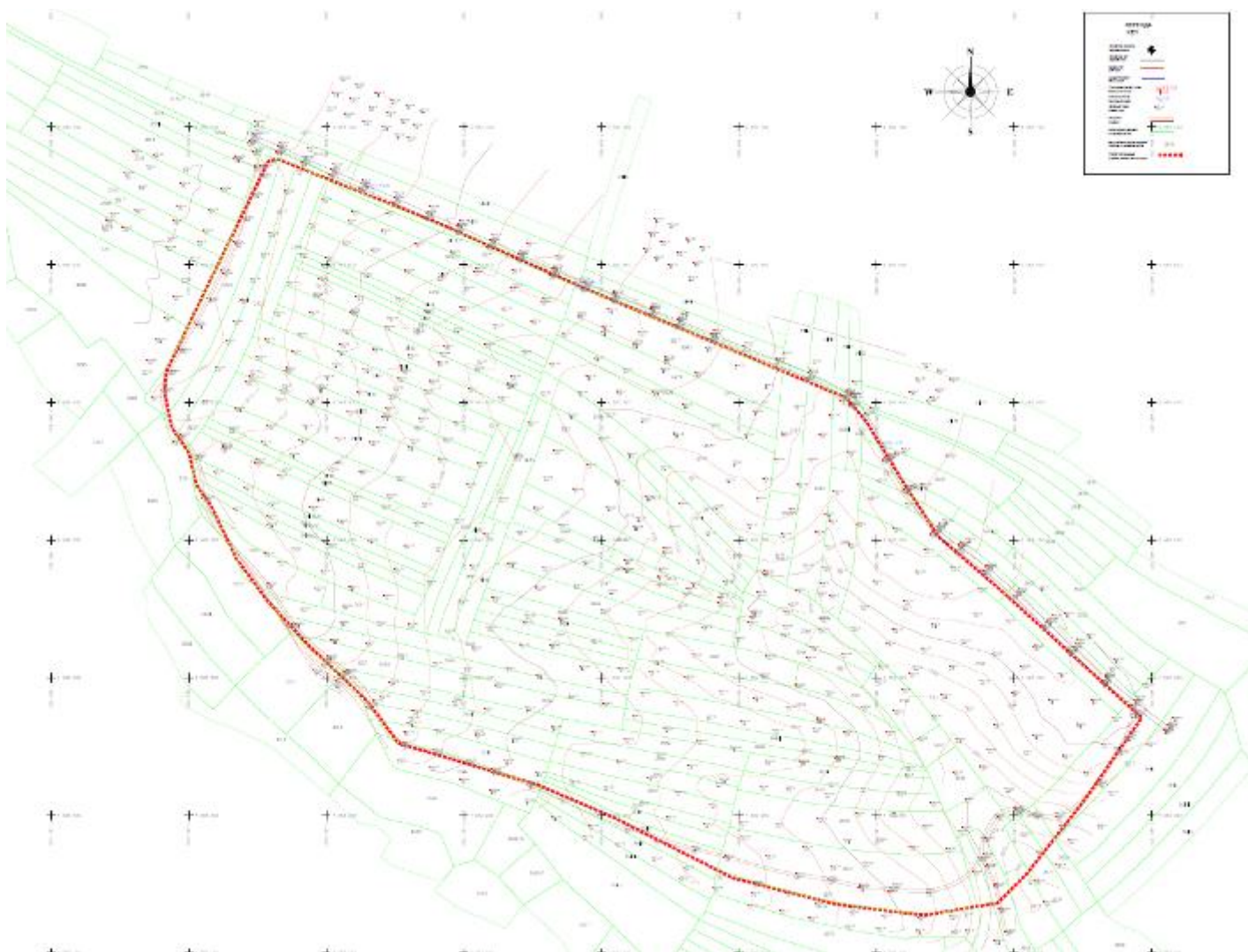

Слика 6 - 18: Карта на постојната област во однос на најблиската Емерлад област „Белчишко Блато“

Слика 6 - 19: Топографски план на локацијата

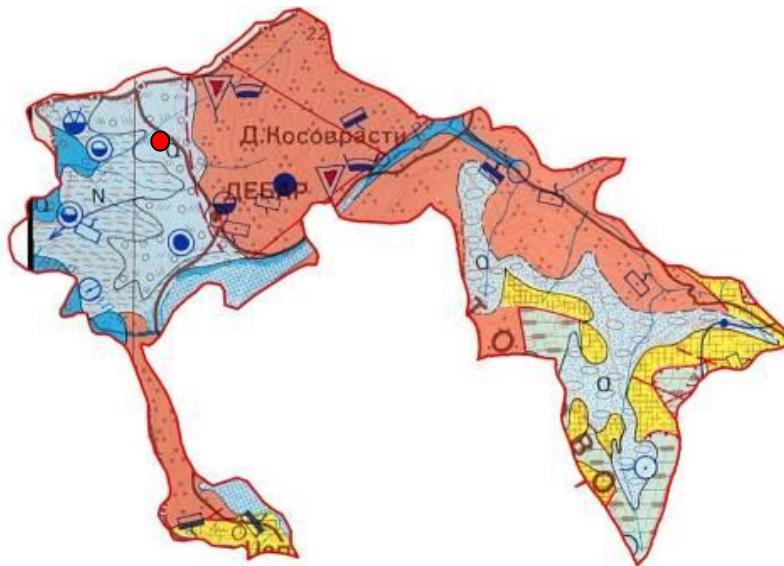
6.3 ОПИС НА ПОСТОЈНАТА СОСТОЈБА СО ЖИВОТНАТА СРЕДИНА НА ЛОКАЦИЈАТА НА ПРЕТОВАРНАТА СТАНИЦА ВО ДЕБАР

6.3.1 Површински и подземни води

Речиси половина од подрачјето на Општина Дебар се терени со терен со карст и бунари со пукнатини кои имаат средна до висока издашност (зелена – зеленкаста боја). Мали делови се состојат од терени на кои има бунари со висока издашност (сина боја), варовнички бунари со мала издашност (зелена боја) и терени без вода (портокалова боја).

Најважна река во општината е Црн Дрим, но исто така тука е и голем број на помали реки од кои најважна нејзина притока е Радика на која е изградено и Дебарското езеро. Ова езеро е проширување на ХЕЦ „Глобочица“, во котлините на реката Црн Дрим и реката Радика па сè до бањата Косоврасти, со максимална должина од 22 km, површина од 13 km², и вкупно количество на вода од околу 520 милиони m³. ХЕЦ „Шпилје“ има просечно годишно производство на струја од околу 300 милиони kW. Во Дебар исто така има е две термални бањи (Бањиште и Косоврасти) кои се мошне познати во Македонија.

Слика 6 - 20: Хидрогеолошка карта на Општина Дебар

6.3.2 Почва и геологија

Почва

Почвената покривка во Општина Дебар се состои од повеќе различни типови на почва, во кои доминираат хромни лувисоли на сапролит, комплекс од кабисоли и регосоли, хромни лептосоили на цврст варовник и колумвијални соли. Многу често на мали подрачја можат да се најдат различни типови на соли.

Геологија

Околу 50 до 60% од територијата на Дебар се состои од седименти од периодот на Креда, кои најмногу ги има во централниот дел. Источните делови се состојат од шисти од времето на

Палеозоикот и седименти од периодот на Тријас, додека на запад можат да се најдат плиоценски карпи и карпи (седименти) од периодот на Јура. На целото подрачје се забележуваат квартернарни седименти.

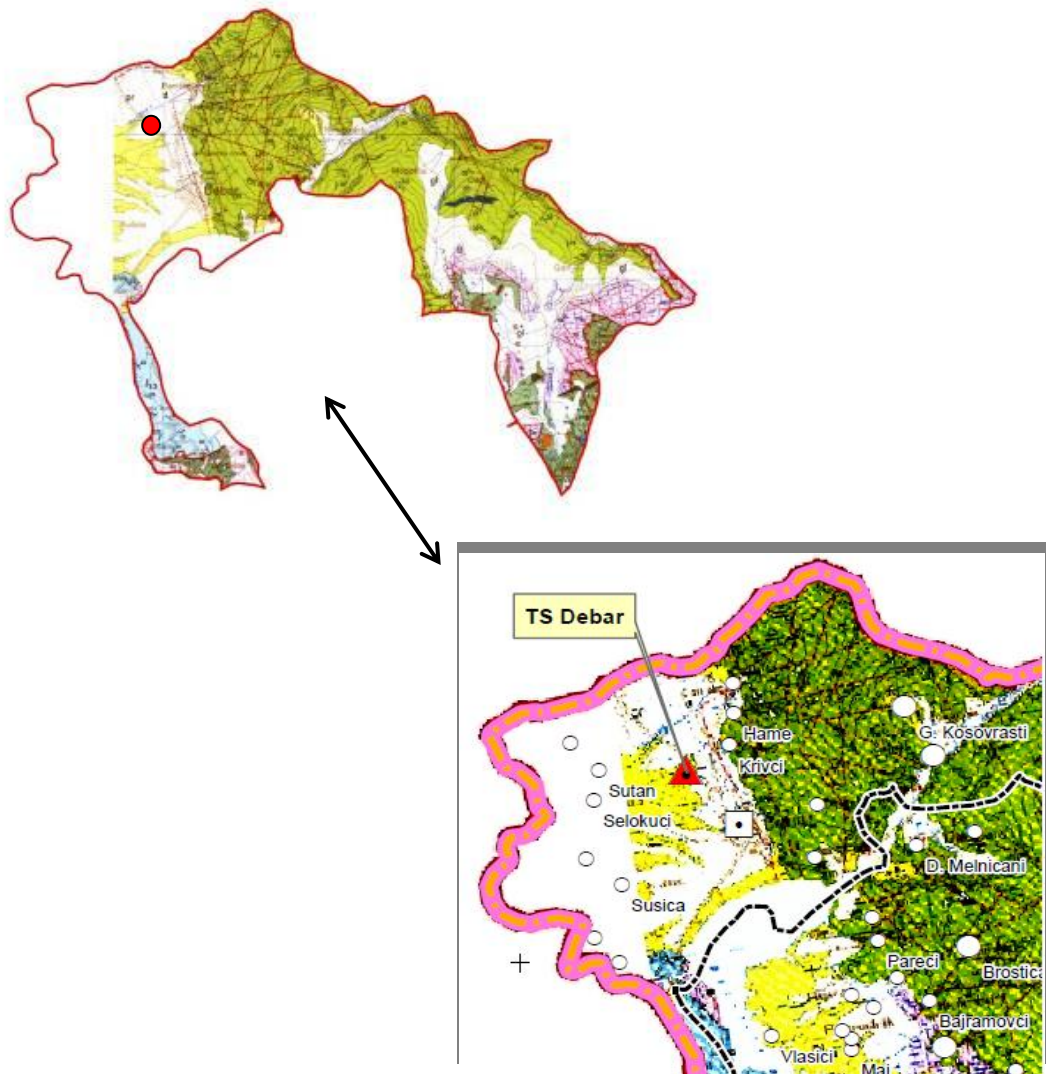
Палеозоитски шисти кои можат да се најдат се филитоиди (Sqse) и зелени шисти (Sco). Филитоидите се карпи кои се состојат од филит и мета песочни камења, меташкрилци, серицитно-кварцни шисти и графитни шисти. Седиментите од периодот на Тријас се состојат од кластични седименти (конгломерати, песочни камења, шкрилци и рожнец) и карбонатни седименти (обложени, масивни и доломитни мермери). Седиментите од периодот на Јура се состојат од флишни седименти кои се составени од серии на карбонатен лапораец.

Во врска со морфологијата на подрачјето опфатено со проектот, се работи за умерена падина на десната страна од регионалниот пат Дебар – Блато.

На следната слика е претставена Основната Геолошка карта – дел за Кичево (размер 1:100 000), за Општина Дебар и локацијата на претоварна станица во Дебар. Согласно податоците од картата и теренските посети, главните геолошки карактеристики за претоварна станица се пролувлијани седименти изградени на песочни глини, хумус и „раштркани“ делови од седименти на флиш.

Слика 6 - 21: Геолошка карта на Општина Дебар и на местото за претоварна станица

6.3.3 Воздух и клима

Што се однесува до климатските услови, Дебарската котлина има умерена клима со благо чувство на медитеранската клима во летниот период и на планинска клима во зимскиот период.

Во однос на квалитетот на воздухот, поради постоењето на нестандартна општинска депонија во непосредна близина на местото (50 m директно растојание), истиот може да се оцени како низок. Неконтролираното одлагање и палење на отпадот резултира со емисии на штетни загадувачи (најмногу CO₂, метан и органски соединенија), мирис и прашина во воздухот. Ова може да предизвика непријатност во јавноста, посебно во населените места во околината.

6.3.4 Бучава

Поради постоење на нестандартна општинска депонија во подрачјето опфатено со студијата, како и поради несоодветното собирање на отпадот, постои зголемено ниво на бучава од доаѓањето и

работењето на камионите и опремата на депонијата. Пристапниот пат на постојната нестандартна општинска депонија исто така ќе се користи и за идната ПС.

6.3.5 Луѓе/ општествено-економски аспекти

Административно, проектната локација припаѓа на Општина Дебар.

Почвата се карактеризира како патогена поради присуството на нестандартна општинска депонија (на растојание од околу 50 m), која може да предизвика потенцијален ризик врз човековото здравје.

Слика 6 - 22: Географска положба на претоварна станица во Дебар (црвена стрелка)

6.3.6 Флора и Фауна

Подрачјето на претоварната станица Дебар се наоѓа во непосредна близина на нестандартна општинска депонија. Според EUNIS класификацијата на живеалишта, овој тип на живеалиште се класифицира како:

Живеалиште од тип Ј: Станува збор првенствено за населби во кои живеат луѓето, објекти, индустриски капацитети, транспортна мрежа, **депонии**. Опфаќаат вештачки создадени солени и несолени води со целосно изградени корита или значително загадени води (како што се индустриски лагуни или рудници за сол) во кои речиси нема никаков животински и растителен свет.

Најблиското подрачје кое се наоѓа источно од постојната нестандартна општинска депонија и каде ќе биде претоварната станица, е обработливо земјиште. Монокултурните насади имаат помала вредност од аспект на биолошката разновидност во споредба со полињата кои се обработуваат поединечно. Спротивно на економското значење на обработливото земјиште, нивното значење за биолошката разновидност е мало. Некои полиња се поделени и со „границы“ во вид на разни грмушки и овоштарници. Најчесто се забележуваат: *Prunus cerasifera*, *Pyrus* spp., *Populus* spp., *Robinia pseudoacacia* и *Juglans regia*. Најчести видови на цицачи се: ежот (*Erinaceus concolor*), кртот (*Talpa europea*), јужната вулхарица (*Microtus guentheri*), пругастиот полски глушец (*Apodemus agrarius*), шумскиот глушец (*Apodemus sylvaticus*), домашниот глушец (*Mus domesticus*), куната (*Martes foina*), македонскиот глушец (*Mus macedonicus*), зајакот (*Lepus europeus*), лисицата (*Vulpes vulpes*), јазовецот (*Meles meles*). Најчести видови на птици се следниве: *Melanocorypha calandria*, *Galerida cristata*, *Oenanthe oenanthe*, и разни други птици кои тука се гнездат. Жабите (*Bufo bufo*, *B. viridis*) се најчести видови на влечуги кои можат да се забележат во ова живеалиште. Најчести видови на пеперутки се: *Gonepteryx rhamni*, *Nymphalis antiopa*, *Vanessa atalanta*, *Colias crocea*, и бубачки: *Amara aenea*, *Brachinus expulso*, *Harpalus affinis*, *H. rufipes*, *Chlaenius vestitus*, *Pterostichus niger*, *P. nigrita*, *Carabus coriaceus*, *Bembidion lampros*, *Cicindela campestris*. Во близина може да се забележи и напуштено обработливо земјиште. Тоа се разликува најмногу од аспект на составот на флората. Видови на дрва се: *Anthemis arvensis*, *Bromus* spp., *Cynodon dactylon*, *Lolium* spp., *Hordeum vulgare*, *Arctium lappa*, *Hyoscyamus niger*, *Cichorium intybus*, *Xanthium spinosum*, *Onopordon* sp., *Cirsium* spp. Претставници на грмушките се: *Paliurus spina christi*, *Rosa* spp., *Prunus spinosa* и други.

6.3.7 Пејзаж

Подрачјето опфатено со проектот се наоѓа на патот накај граничниот премин Блато (R1202, како продолжение на постојната нестандартна депонија во Дебар.

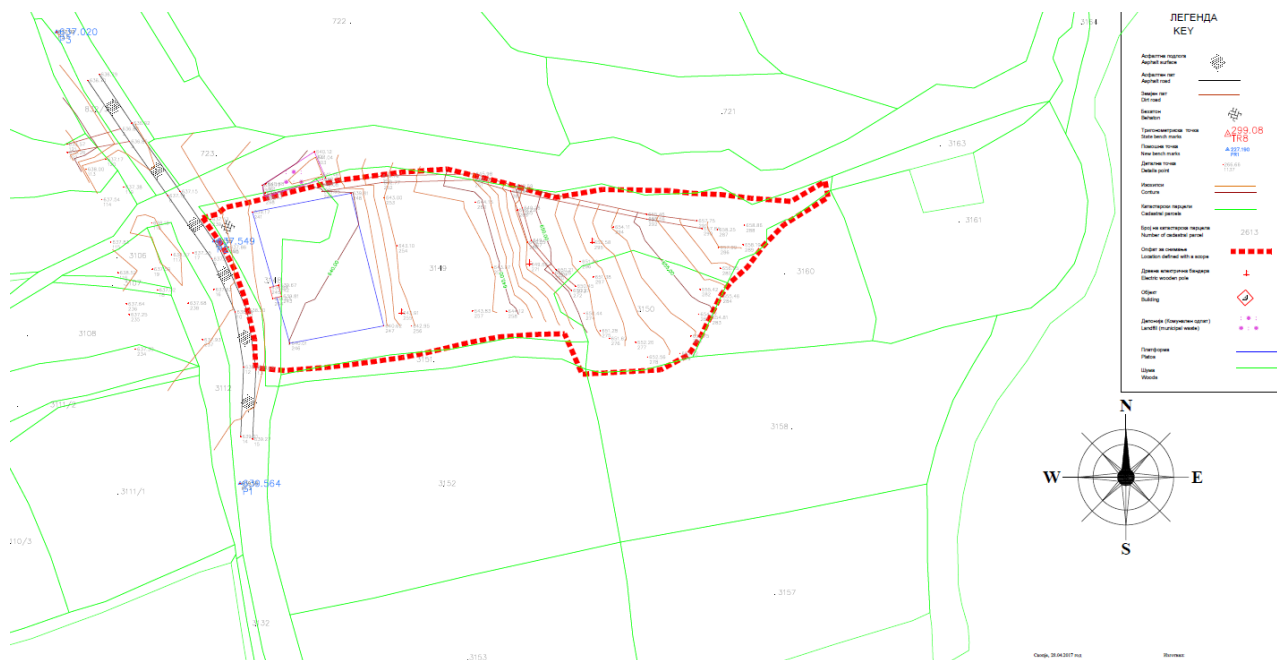
Локацијата за претоварната станица се наоѓа на умерена косина на десната страна од регионалниот пат. Тука има полигон за возење (асфалтирана платформа), на избраното подрачје, додека на растојание од околу 200 метри источно се изградени неколку згради.

Во однос на употребата на земјиштето во околината, во најголем дел станува збор за земјоделско земјиште и ливади.

Во врска со оптичката изолација на местото од патната мрежа, истата може да се опише како мала, затоа што избраното место се наоѓа на неговата десна страна. Оптичката изолација од Дебар е на високо ниво, не само поради оддалеченоста туку и поради морфологијата на подрачјето.

Слика 6 - 23: Топографски план на локацијата

6.3.8 Материјални добра

Најблиско населено место до локацијата е Дебар, кое се наоѓа јужно од местото и на директно растојание од локацијата од околу 1 km.

Пристапот е едноставен ивозможен преку постојната патна мрежа т.е. регионалниот пат Дебар – Блато (граничен премин) (P1202). Не постои потреба од реконструкција на патот.

Поврзанооста со комуналните услуги и телекомуникациската мрежа евозможен преку најблиски населените места во Дебар и локалната патна мрежа.

Во близина на местото се наоѓа нестандартна општинска депонија (RALL007) која е во функција уште од 1967 година.

Слика 6 - 24: Фотографија од теренската посета на предметното подрачје

6.3.9 Културно наследство

Во пошироката област нема архитектонски или археолошки локалитет или споменици.

6.3.10 Значајност и чувствителност на локацијата за претоварна станица

Најблиското заштитено подрачје е Емералд местото „Маврово“ со шифра МК0000007 на североисток, на растојание од околу 5.2 km.

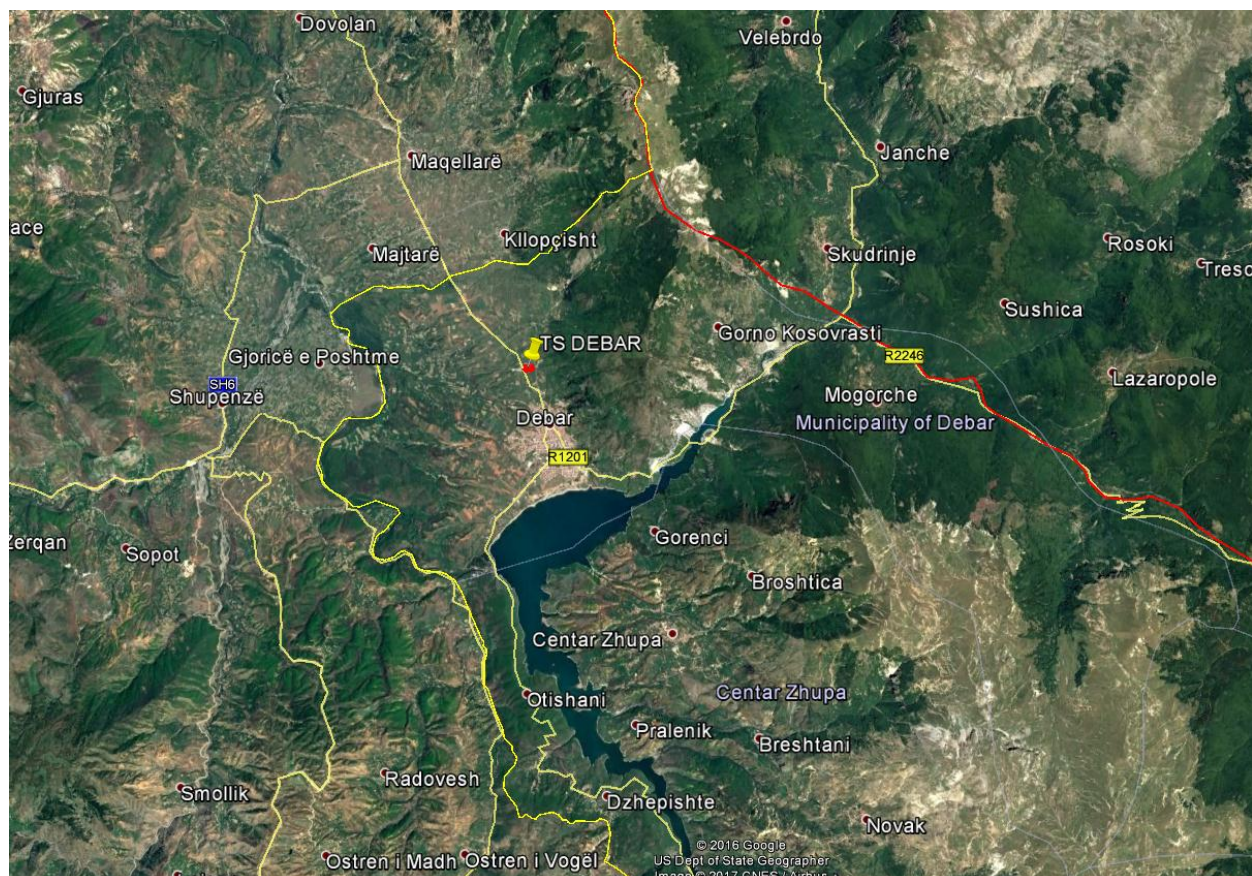
Предложено подрачјето „Косоврасти“ (Споменик на природата) се наоѓа југоисточно од местото, на директно растојание од околу 3.3 km.

Во близина на подрачјето опфатено со студијата се: предложено подрачје со код 176298 „Гарска Река“ во источниот дел, на растојание од околу 11 km.

Уште повеќе, најблиски места од интерес се следниве:

- Место од интерес со шифра 52 „Бања Бањиште“ на североисток, на директно растојание од околу 2.7 km.
- Место од интерес со шифра 50 „Дебарско езеро“ на југ, на директно растојание од околу 3.5 km.
- Место од интерес со шифра 51 „Косоврасти Бањи“ на исток, на директно растојание од околу 5 km.

Слика 6 - 25: Карта на постоечката локација во однос со близината на Емералд областите

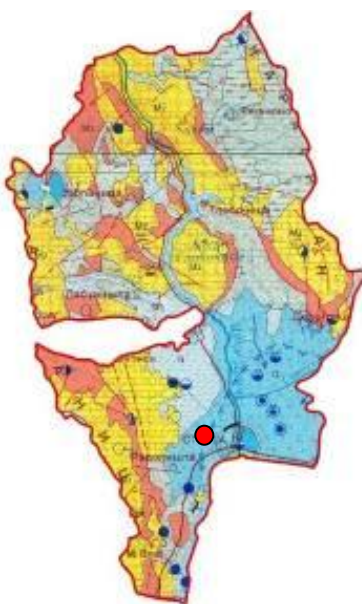

6.4 ОПИС НА ПОСТОЕЧКАТА СОСТОЈБА СО ЖИВОТНАТА СРЕДИНА НА ЛОКАЦИЈАТА НА ПРЕТОВАРНА СТАНИЦА ВО СТРУГА

6.4.1 Површински и подземни води

Подрачјето на Струга во најголем дел е терен со карст и бунари со пукнатини кои имаат средна до висока издашност (зелена – зеленкаста боја) и околу Црн Дрим има бунари со голема издашност (сина боја), а тука се и варовничките терени со бунари со мала издашност (зелена боја) и терените без вода (портокалова боја).

Слика 6 - 26: Хидрогеолошка карта на Општина Струга

6.4.2 Почва и геологија

Почва

Површината на земјиштето во општина Струга опфаќа голем број на различни типови на почва, главно доминантно од рендо лептосоли (9217.46 ha), камбиосол (9217.46 ha) и комплекс рендо лептосоли и хромни лептични лувиосоли на цврст варовник (5768.6 ha). Исто така, други типови на почва се наоѓаат на помали области.

Геологија

Подрачјето на Струга, слично како охридското, најмногу се состои шисти од Палеозоикот и седименти од периодот на Тријас, како и од плиоценски и квартернарни седименти.

Седиментите од Палеозоикот најмногу се девонски и истите се застапени со дебела маса (2000 m) составена од филитни шисти, мета песочни камења, мета конгломерати, карбонатни шисти и мермерен варовник.

Седиментите од Тријас се развиени со класитчни и карбонатни седименти, тиолити и дијабази, и се појавуваат како огромни маси (со дебелина од 600 m) на планините Јабланица, Караорман, Галичица и Петрина.

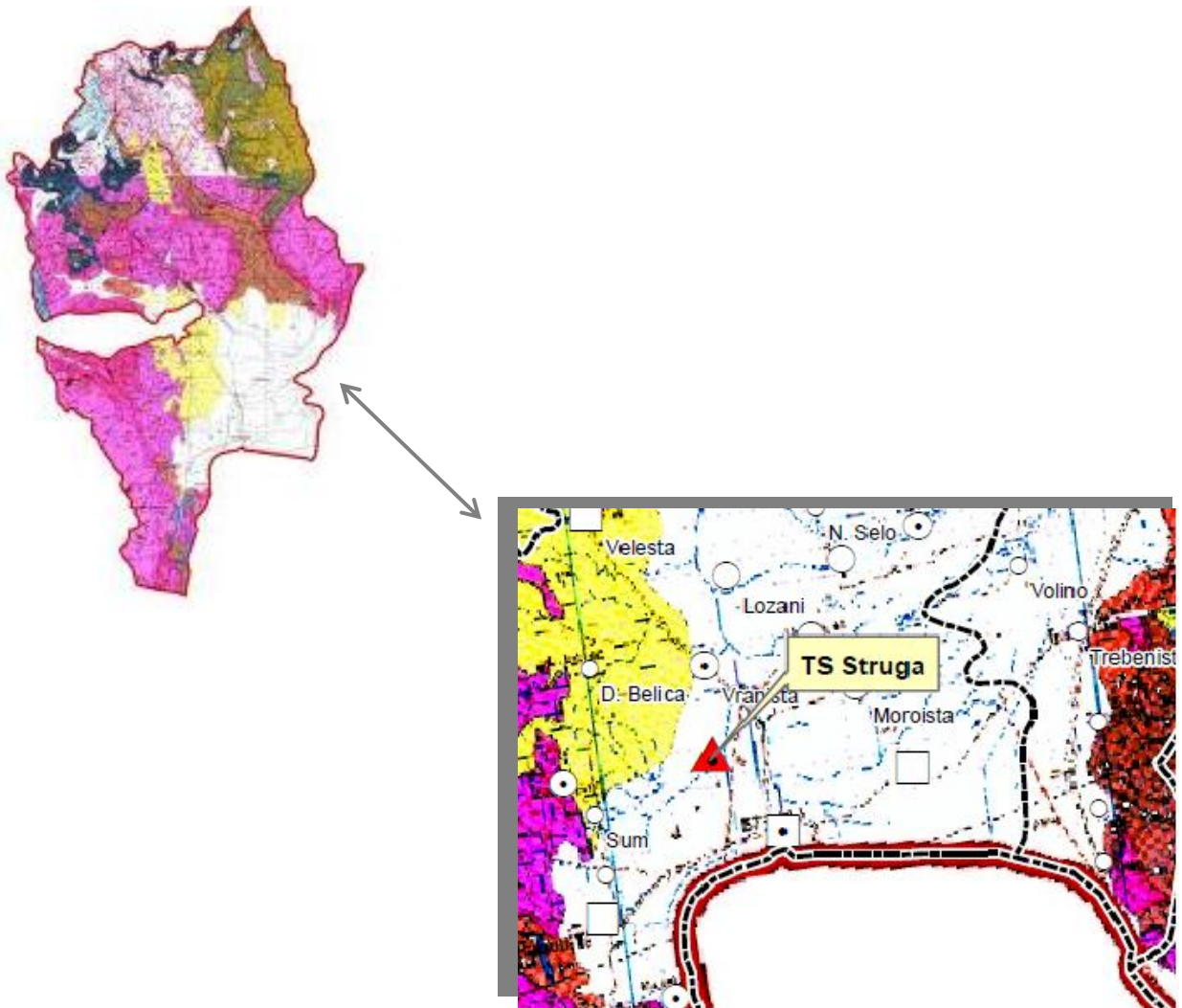
Плиоценот е развиен како слабо стратифициран материјал кој се состои од глина, песок и чакал.

Квартерните седименти се застапени со флувијално-гласијални седименти, тера роса, пролувијални седименти, падински бреши и алувиуми.

Во врска со морфологијата на подрачјето опфатено со проектот, тоа се наоѓа на рамен терен на Струшката висорамнина.

На следната слика е претставена Основната Геолошка карта – дел за Кичево (размер 1:100 000), за Општина Струга и локацијата на претоварна станица во Струга. Согласно податоците од картата и теренските посети, подрачјето опфатено со проектот во најголем дел се состои од разградени материјали како што се езерско-мочуришни седименти и хумус.

Слика 6 - 27: Геолошка карта на Општина Струга и местото на претоварната станица

6.4.3 Воздух и клима

Што се однесува до климатските услови во Струшката котлина, поради близината на Јадранското море се чувствува влијанието на топлите струи од ова море. Максималната средна температура на воздухот достигнува 27°C во јули и август а максималната температура за време на летото е помеѓу 35-38°C. Просечната температура на водата во езерото достигнува 26°C. Ветерот е претежно со јужен-југоисточен правец.

Во однос на квалитетот на воздухот, поради постоењето на нестандартна општинска депонија во непосредна близина на местото (50 m директно растојание), истиот може да се оцени како низок. Неконтролираното одлагање и палење на отпадот резултира со емисии на штетни загадувачи (најмногу CO₂, метан и органски соединенија), мирис и прашина во воздухот. Ова може да предизвика непријатност во јавноста, посебно во населените места во околината.

6.4.4 Бучава

Поради постоење на нестандартна општинска депонија во подрачјето опфатено со студијата, како и поради несоодветното собирање на отпадот, постои зголемено ниво на бучава од доаѓањето и работењето на камионите и опремата на депонијата. Во секој случај, местото не се наоѓа во многу близу до резиденцијално подрачје за да предизвикува непријатности со бучавата.

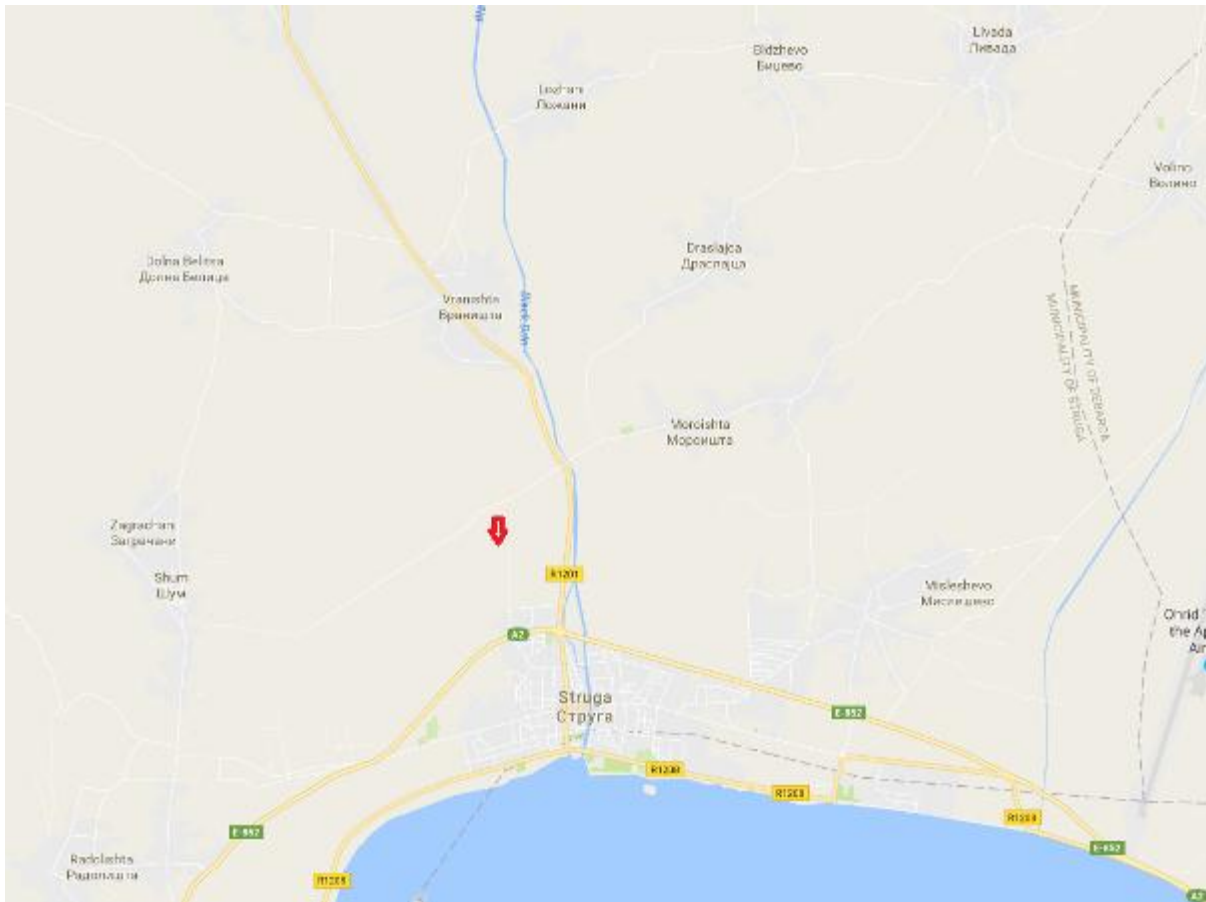
6.4.5 Луѓе/ општествено-економски аспекти

Административно, проектната локација припаѓа на Општина Струга.

Почвата се карактеризира како патогена поради присуството на нестандартна општинска депонија, која може да предизвика потенцијален ризик врз човековото здравје. Уште повеќе, локацијата за претоварната станица се наоѓа во близина на периферијата на Струга, која може да се смета за индустриска зона.

Слика 6 - 28: Географска положба на претоварна станица во Струга (црвена стрелка)

6.4.6 Флора и Фауна

Подрачјето на претоварната станица Струга се наоѓа во непосредна близина на нестандартна општинска депонија. Според EUNIS класификацијата на живеалишта, овој тип на живеалиште се класифицира како:

Живеалиште од тип J: Станува збор првенствено за населби во кои живеат луѓето, објекти, индустриски капацитети, транспортна мрежа, **депони**. Опфаќаат вештачки создадени солени и несолени води со целосно изградени корита или значително загадени води (како што се индустриски лагуни или рудници за сол) во кои речиси нема никаков животински и растителен свет.

Најблиското подрачје каде ќе се наоѓа претоварната станица се состои од обработливо земјиште. Монокултурните насади имаат помала вредност од аспект на биолошката разновидност во споредба со полињата кои се обработуваат поединечно. Монотипската структура на заедниците и еколошките услови кои се контролирани од човекот, употребата на пестициди и вештачки ѓубрива, го диктираат развојот на биоценозата со мала разновидност на видови. Спротивно на економското значење на обработливото земјиште, нивното значење за биолошката разновидност е мало. Некои полиња се поделени и со „границы“ во вид на разни грмушки и овоштарници. Најчесто се забележуваат: *Prunus cerasifera*, *Pyrus spp.*, *Populus spp.*, *Robinia pseudoacacia* и *Juglans regia*. Најчести видови на цицачи се: ежот (*Erinaceus concolor*), кртот (*Talpa europea*), јужната вулхарица (*Microtus guentheri*), пругастиот полски глушец (*Apodemus agrarius*), шумскиот глушец

(*Apodemus sylvaticus*), домашниот глушец (*Mus domesticus*), куната (*Martes foina*), македонскиот глушец (*Mus macedonicus*), зајакот (*Lepus europeus*), лисицата (*Vulpes vulpes*), јазовецот (*Meles meles*). Најчести видови на птици се следниве: *Melanocorypha calandra*, *Galerida cristata*, *Oenanthe oenanthe*, и разни други птици кои тука се гнездат. Жабите (*Bufo bufo*, *B. viridis*) се најчести видови на влечуги кои можат да се забележат во ова живеалиште. Најчести видови на пеперутки се: *Gonepteryx rhamni*, *Nymphalis antiopa*, *Vanessa atalanta*, *Colias crocea*, и бубачки: *Amara aenea*, *Brachinus explodens*, *Harpalus affinis*, *H. rufipes*, *Chlaenius vestitus*, *Pterostichus niger*, *P. nigrita*, *Carabus coriaceus*, *Bembidion lampros*, *Cicindela campestris*.

Во близина може да се забележи и напуштено обработливо земјиште. Тоа се разликува најмногу од аспект на составот на флората. Видови на дрва се: *Anthemis arvensis*, *Bromus* spp., *Cynodon dactylon*, *Lolium* spp., *Hordeum vulgare*, *Arctium lappa*, *Hyosciamus niger*, *Cichorium intybus*, *Xanthium spinosum*, *Onopordon* sp., *Cirsium* spp. Претставници на грмушките се: *Paliurus spina christi*, *Rosa* spp., *Prunus spinosa* и други.

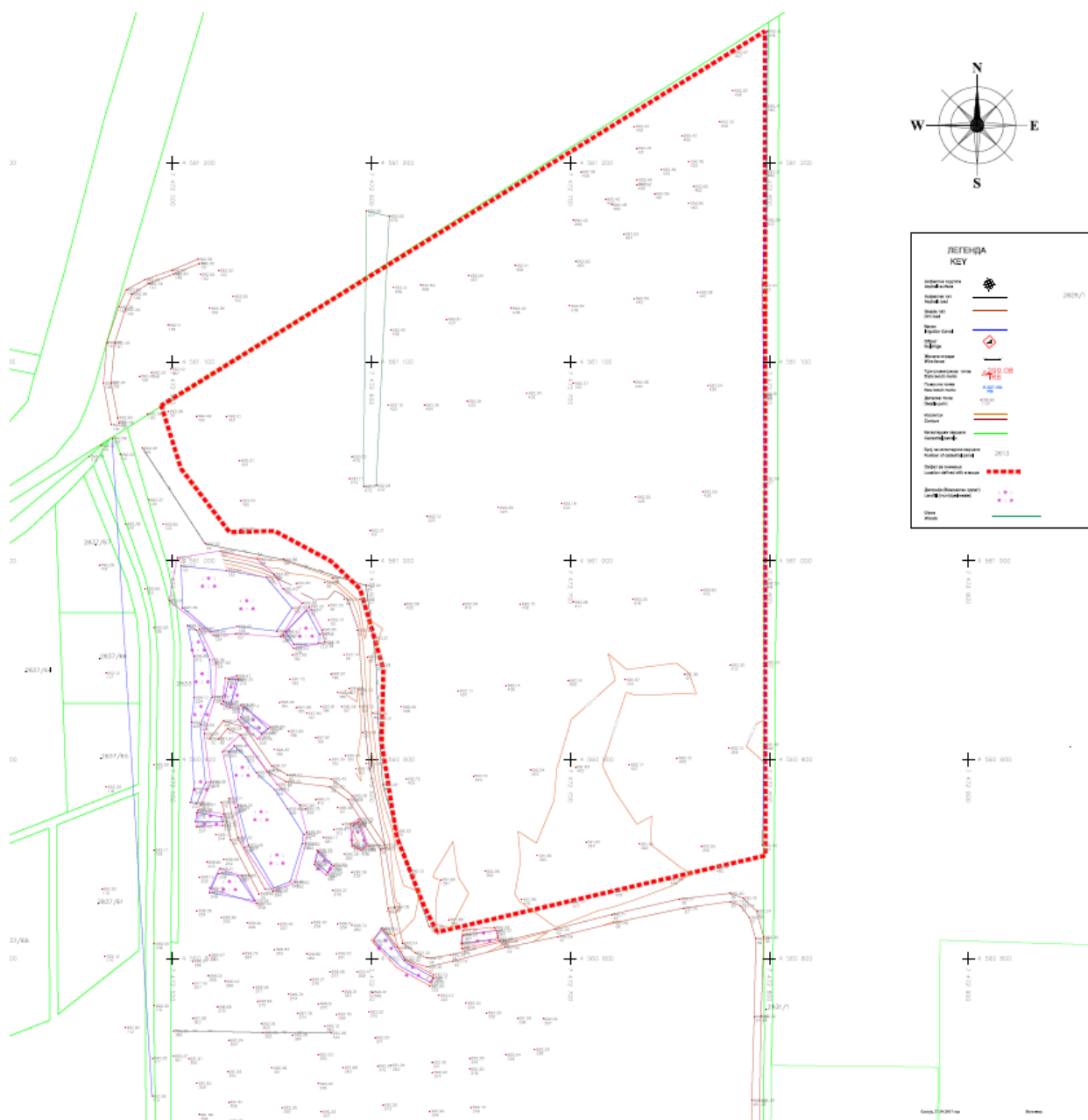
6.4.7 Пејзаж

Подрачјето опфатено со студијата се наоѓа на рамна површина на струшката висорамнина, особено во источниот дел од нестандартната депонијата. На локацијата надморската висина е 692.

Во врска со оптичката изолација на местото, тоа може директно да се види од најблискиот регионален пат R-1201 како и на ниско ниво од најблиското населено место и од главниот патен правец E-852, затоа што не е далеку и од двата патни правци (околу 800 m од E-852 и Струга).

Слика 6 - 29: Топографски план на локацијата

6.4.8 Материјални добра

Најблиско населено место до претоварната станица во Струга е јужно, на растојание од околу 1 km. Границите на местото кое се предлага за изградба на постројката се наоѓаат во близина на актуелната нестандартна депонија (RALL006), на просечна височина од 690 метри. На најголем дел од местото се простира на нестандартната општинска депонија на која се одлага комунален отпад, и тоа на несоодветен начин.

Поврзаноста со јавната комунална и друга мрежа е можен преку градот Струга и локалната патна мрежа.

Предложеното место се наоѓа во рамките на земјоделското земјиште кое, според Corine Land Cover 2012, е мешавина од земјиште кое постојано се наводнува и ненаводнувано обработливо земјиште

Слика 6 - 30: Фотографии од теренската посета на предметното подрачје (проширувањето на постојната нестандартна општинска депонија може да се види во предниот дел)

6.4.9 Културно наследство

Во Струга, која се наоѓа јужно од местото опфатено со студијата, има вкупно пет точки од интерес:

- ✓ Точка од интерес со шифра 87 “Национален музеј д-р. Никола Незлобински”
- ✓ Точка од интерес со шифра 93 “Химна на Република Македонија”
- ✓ Точка од интерес со шифра 94 “Владо Малески”
- ✓ Точка од интерес со шифра 97 “Спомен куќа на Браќа Миладиновци”
- ✓ Точка од интерес со шифра 99 “Парк на поезијата”

Сите овие точки од интерес се наоѓаат јужно – југоисточно од местото, на растојание од околу 1,5 до 2 km.

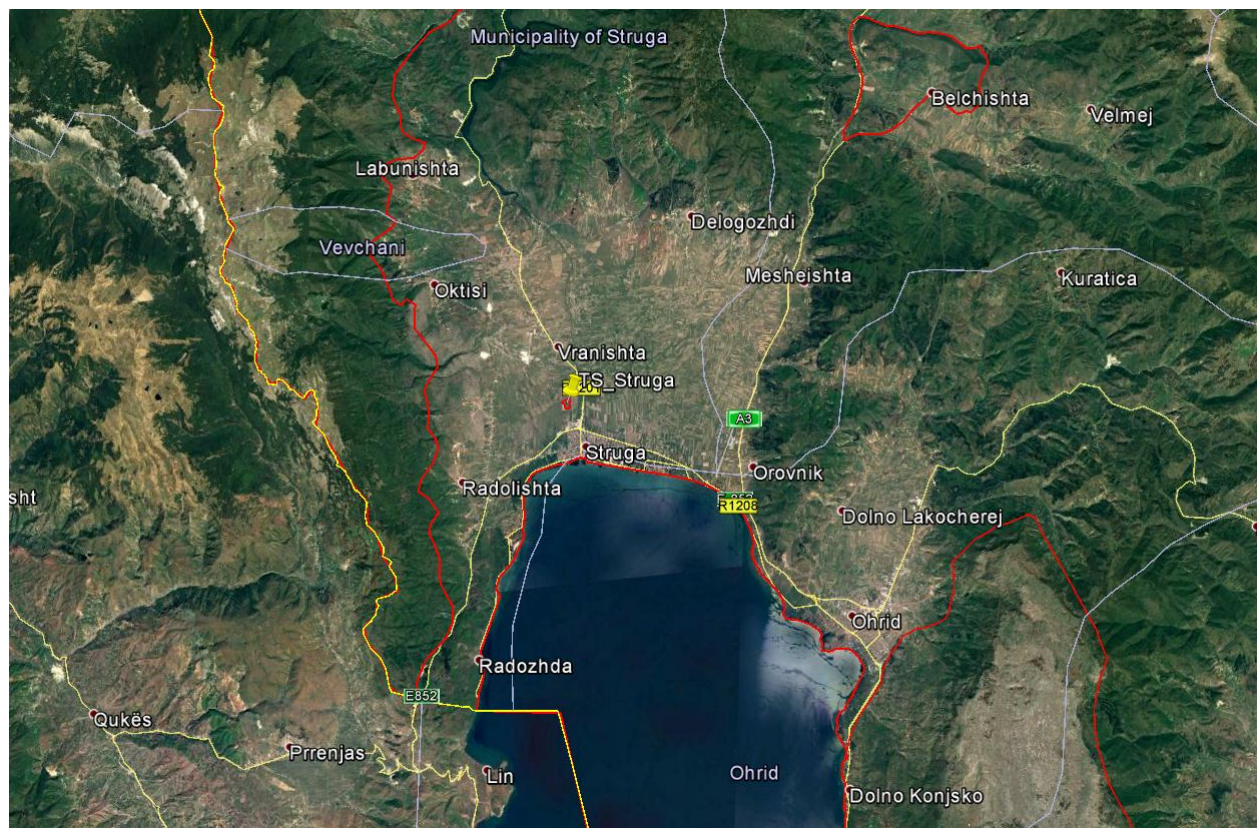
6.4.10 Значајност и чувствителност на локацијата за претоварна станица

Најблиски значајни подрачја до местото се следниве

- Емералд место „Охридско езеро“ со шифра МК0000024 кое се наоѓа на растојание од околу 2km јужно.
- Емералд место „Јабланица“ со шифра МК0000020 кое се наоѓа на растојание од околу 5 km.
- Емералд место „Галичица“ со шифра МК0000001 кое се наоѓа на растојание од околу 14,8 km источно.
- Предлог подрачје за Споменик на природата „Охридско езеро“, со шифра 599 на растојание од околу 1.8 km
- Предлог подрачје за Споменик на природата „Охридско езеро – нови граници“, со шифра 580 на растојание од околу 2 km
- Подрачје определено од Европската агенција за животна средина со шифра 176339, „Платан, с.Калишта, Струга“, на растојание од околу 2km јужно.
- Предлог подрачје за Природна реткост „даб – Мороишта“, со шифра 303, на растојание од околу 3.2 km североисточно.
- Предлог подрачје за Природна реткост „Добовјани“, со шифра 320, на растојание од околу 6.8 km северно.
- Предлог подрачје за Национален парк „Јабланица“, со шифра 456, на растојание од околу 3.2km западно.
- Предлог подрачје за Природна реткост „Бицево“, со шифра 405, на растојание од околу 4.6 km североисточно.
- Подрачје определено од Европската агенција за животна средина со шифра 176357, „Вевчански извори“, на растојание од околу 8km североисточно.
- Предлог подрачја за споменици на природата: Вевчански извори (293) и Вевчанско езеро (294) и Природна реткост Костен – Горна Белица (344) – сите тие имаат граници кои се во рамките на границите на горенаведените значајни подрачја.

Слика 6 - 31: Карта на постоечката локација во однос со близината на Емералд областите

6.5 ОПИС НА ПОСТОЕЧКАТА СОСТОЈБА СО ЖИВОТНАТА СРЕДИНА НА ЛОКАЦИЈАТА НА ПРЕТОВАРНА СТАНИЦА ВО КИЧЕВО

6.5.1 Површински и подземни води

Околу 60% од подрачјето на Кичево се терени со терен со карст и бунари со пукнатини кои имаат средна до висока издашност (зелена – зеленкаста боја). По должината на водотеците можат да се најдат бунари со висока издашност (сина боја). Околу 20% од подрачјето се варовнички терени со бунари со мала издашност (зелена боја) и околу 5% се терени без вода (портокалова боја).

Општина Кичево припаѓа на горното сливно подрачје на реката Треска, така што заедно со Зајаска Река тие се најголеми водотеци на ова подрачје. Зајаска Река тече низ градот помеѓу тврдината Китино и населеното место Бичинци.

Слика 6 - 32: Хидрогеолошка карта на Општина Кичево

На местото нема хидрантни точки. Реката Темница тече на околу 1 км источно од локацијата и се влева во Зајаска Река (која е главна дренажна артерија за целото подрачје). Во рамките на местото нема ниту бунари за испумпување на подземните води.

6.5.2 Почва и геологија

Почва

Почвената покривка во Општина Кичево се состои од повеќе различни типови на почва, во кои доминираат хромни лувисоли на сапролит, камбисоли и флувисоли.

Геологија

Подрачјето на Кичево е мозаик од разни карпи од разни временски периоди. Карпите од палеозоикот се претставени со филитоиди (Sqse, FD), мета песочни камења и алевролити (Sq) и филитни шисти. Филитоидите (FD) во најголем дел се состојат од филити и помалку од шкрилци,

песочен камен и серицитно-кварцни шисти. Овие карпи назименично се менуваат една со друга во хоризонтален и вертикален правец. Конгломератите и песочните камења (D) се појавуваат како псамитни и псефитни карпи и кварцити (QD) кои ги има во неколку помали маси. Карбонатните шисти (MmD) се поврзани со филитоидите и се појавуваат како големи маси во внатрешноста. Сериите од мермер (MD) се состојат од неколку видови на мермер: обложени, масивни и доломитни мермери. Метаморфозните дијабази и спилити ($\beta\beta$), како и метаморфозните филиолити (χ) се помалку присутни.

На крајните делови од подрачјето на Кичевската котлина се забележуваат плиоценски седименти. Овие седименти ги покриваат шистите од Палеозоикот и вклучуваат чакали, песоци, глинени песоци и глини.

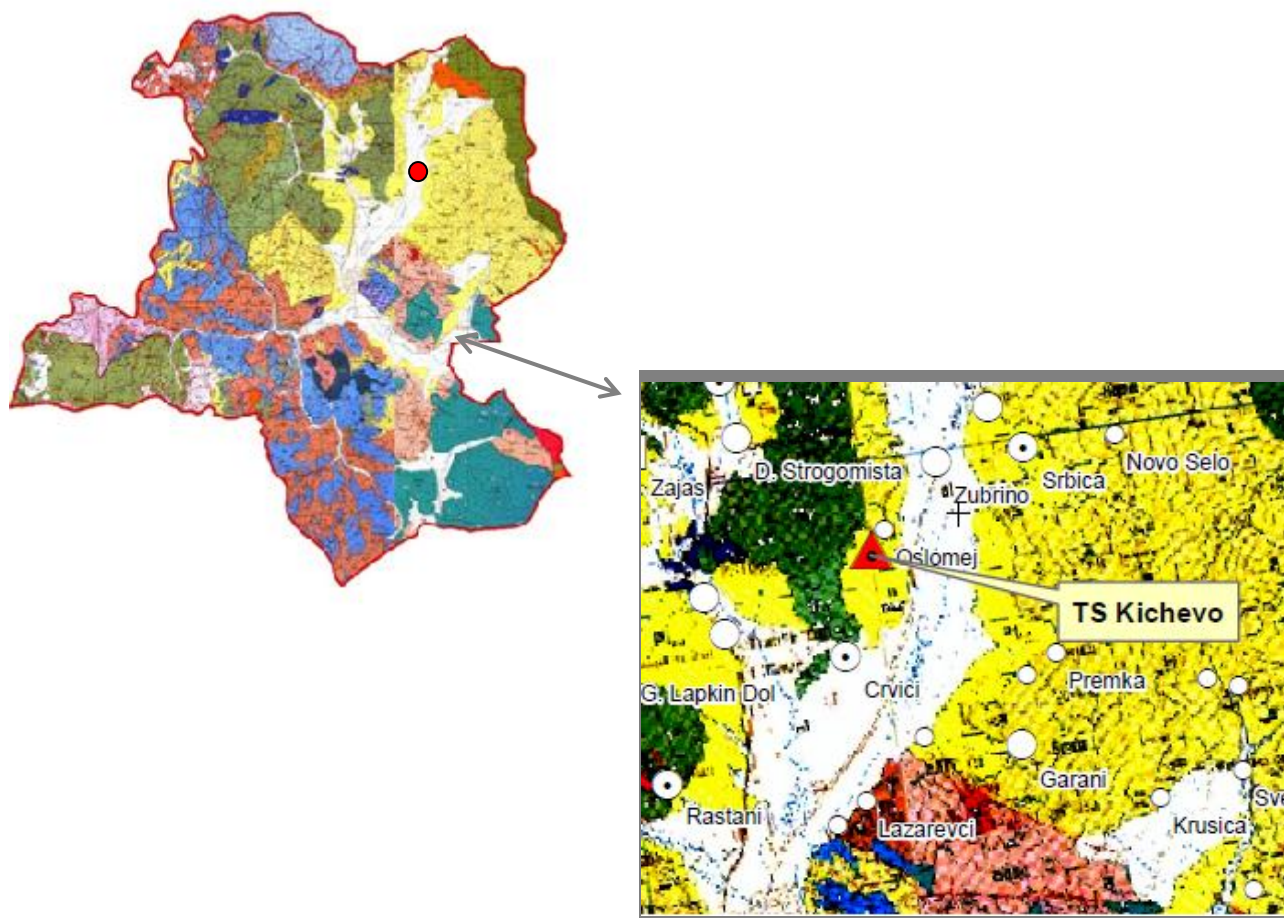
На крајните делови од подрачјето на Кичевската котлина исто така се забележуваат кластични несортирани материјали. По должината на речните корита на поголемите реки можат да се најдат алувијални седименти. Поголеми маси постојат и по должината на реките Црн Дрим, Радика, Голема Река, Тајмишка Река, итн.

Во врска со морфологијата на подрачјето опфатено со проектот, местото има вештачка косина која е создадена со ископувањето на јаглен.

На следната слика е претставена Основната Геолошка карта – дел за Кичево (размер 1:100 000), за Општина Кичево и локацијата на претоварна станица во Кичево. Согласно податоците од картата и теренските посети, подрачјето опфатено со проектот е изградено на плиоценски седимент (песоци и глини со серии од лигнит).

Слика 6 - 33: Геолошка карта на Општина Кичево и на местото за претоварна станица

6.5.3 Воздух и клима

Подрачјето на Кичево е под влијание на топла континентална и планинска клима. Зоната на топла континентална клима ги вклучува Кичево и повеќето населени места, додека на планинските подрачја има планинска клима. Просечната годишна температура, во близина на урбаните подрачја, изнесува 10.7°C, со апсолутен максимум, на температурата од 40.5°C и апсолутен минимум од -23°C. Просечната годишна максимална температура изнесува 17.1°C а просечната годишна минимална температура изнесува 5°C. Ветерот е претежно со јужен-југоисточен правец.

Во однос на квалитетот на воздухот, истиот може да се оцени како многу низок, затоа што во границите на предложеното место, се наоѓаат нестандартна општинска депонија и ѓубришта, како и рудникот за јаглен „Осломеј“.

6.5.4 Бучава

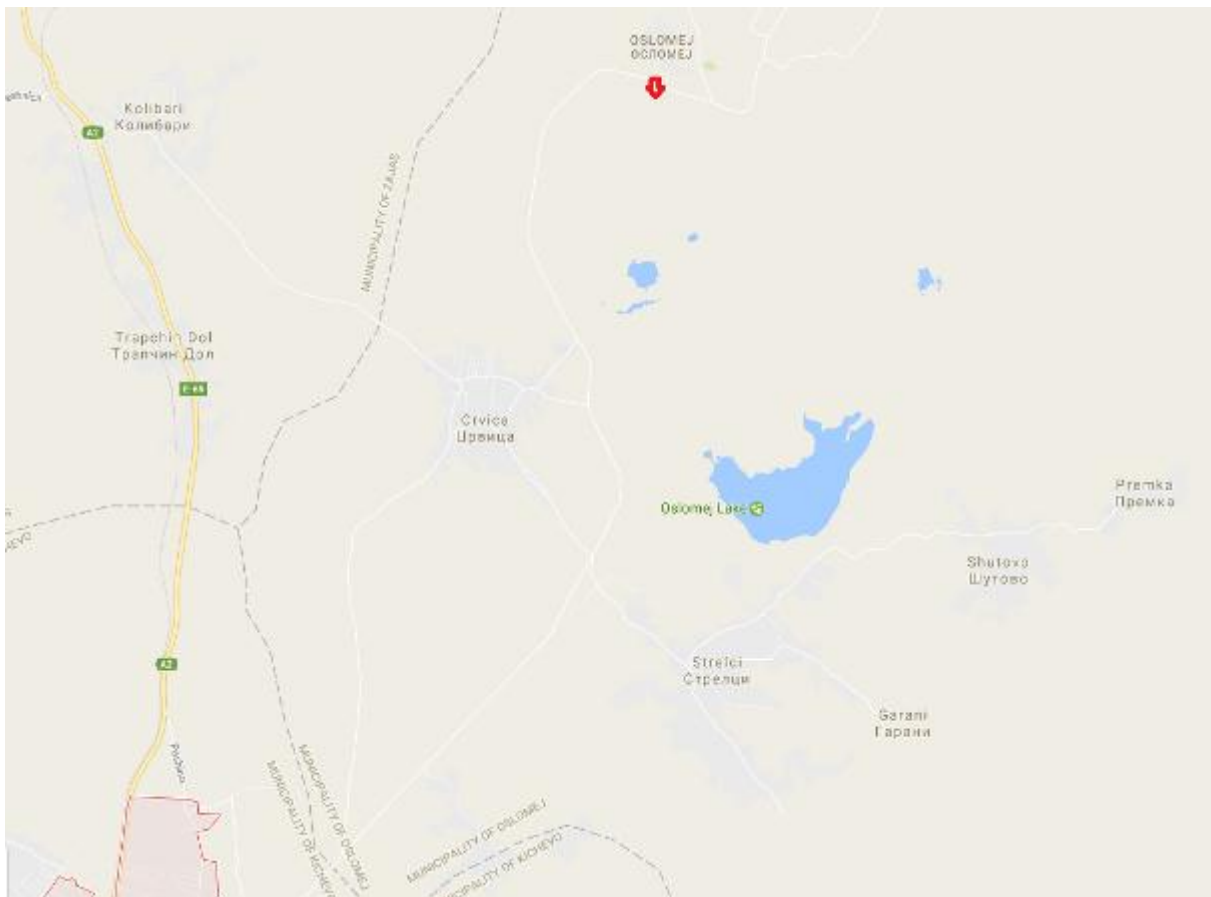
Можни се непријатности од бучава предизвикани од камионите за отпад кои влегуваат во нестандартната општинска депонија, од рударските активности и од термоцентралата (ТЕЦ Осломеј) која се наоѓа во близина на местото (јужно од Осломеј).

6.5.5 Луѓе/ општествено-економски аспекти

Административно, проектната локација припаѓа на Општина Кичево и се наоѓа северно-североисточно од Кичево, на директно растојание од околу 6 km. Местото се наоѓа во непосредна близина на актуелната нестандартна општинска депонија (RALL 003) и ѓубришта (RAIL0048), во делови од рудникот за јаглен „Осломеј“ (кој не работи), во близина на населеното место Осломеј (околу 300 m јужно). Од овие причини, почвата се карактеризира како патогена и може да предизвика потенцијален ризик врз човековото здравје. Околината не можеме да ја карактеризираме како чувствителна на бучава затоа што во непосредна близина на местото не се наоѓаат комерцијални, туристички, резиденцијални или други чувствителни рецептори.

Слика 6 - 34: Географска положба на претоварна станица во Кичево (црвена стрелка)

6.5.6 Флора и Фауна

Подрачјето на претоварната станица Кичево се наоѓа во непосредна близина на нестандартна општинска депонија. Според EUNIS класификацијата на живеалишта, овој тип на живеалиште се класифицира како:

Живеалиште од тип J: Станува збор првенствено за населби во кои живеат луѓето, објекти, индустриски капацитети, транспортна мрежа, **депонии**. Опфаќаат вештачки создадени солени и несолени води со целосно изградени корита или значително загадени води (како што се

индустриски лагуни или рудници за сол) во кои речиси нема никаков животински и растителен свет.

Во околината има насади со четинарски дрва (во најголем дел борови). Црниот бор е многу прилагоден на почвата и на климатските услови во регионот кој е предмет на наш интерес, и истиот многу често се користи за засадување. Засадувањето најмногу се врши на јужните падини од ридовите. Шумските насади во подрачјето се застапени со насади од црн бор (*Pinus nigra*). Овие насади се создадени во минатото во обид за пошумување на голото земјиште и за спречување на ерозијата, како и за потребите на ТЕЦ „Осломеј“. Освен црниот бор, на овие насади можат да се најдат и изданоци од бел бор (*Pinus sylvestris*). Присутни се и грмушки и хербални растенија, и тоа: *Quercus pubescens*, *Quercus cerris*, *Quercus frainetto*, *Rubussanguineus*, *Carpinus orientalis*, *Ranunculus ficaria*, *Trifoliumpratense*, *Crocus weldenii*, *Helleborus odoratus*. Цицачи кои можат да се забележат се куната златка (*Martes martes*) и полскиот глушец (*Apodemus mystacinus*) како видови кои се најкарактеристични за боровите насади. Се очекува и присуството на верверица (*Sciurus vulgaris*). Големината и структурата на шумите со црн бор во подрачјето не дозволуваат постојано присуство на одредени видови птици карактеристични за овие шуми, па во таа смисла присутни се птици кои потекнуваат од соседните шуми. Најзначајна птица е орелот *Circetus gallicus* кој тука се гнезди. Не постојат типични претставници на водоземци и влечуги во ова живеалиште. Видовите од овие класи се исти како тие кај соседните живеалишта.

Видови пеперутки кои најчесто можат да се забележат кај четинарските дрва се: *Kirinia roxelana*, *Hipparchia statilinus* и *H. syriaca*. Притоа, во ова живеалиште можат да се забележат и видови карактеристични за шумските чистинки и тоа: *Coenonympha arcania*, *Pyronia tithonus*, *Pararge aegeria*, *Pyrgus alveus*, *Anthocharis cardamines*, *Satyrus spini*, *Vanessa atalanta*, *Phengaris arion*.

6.5.7 Пејзаж

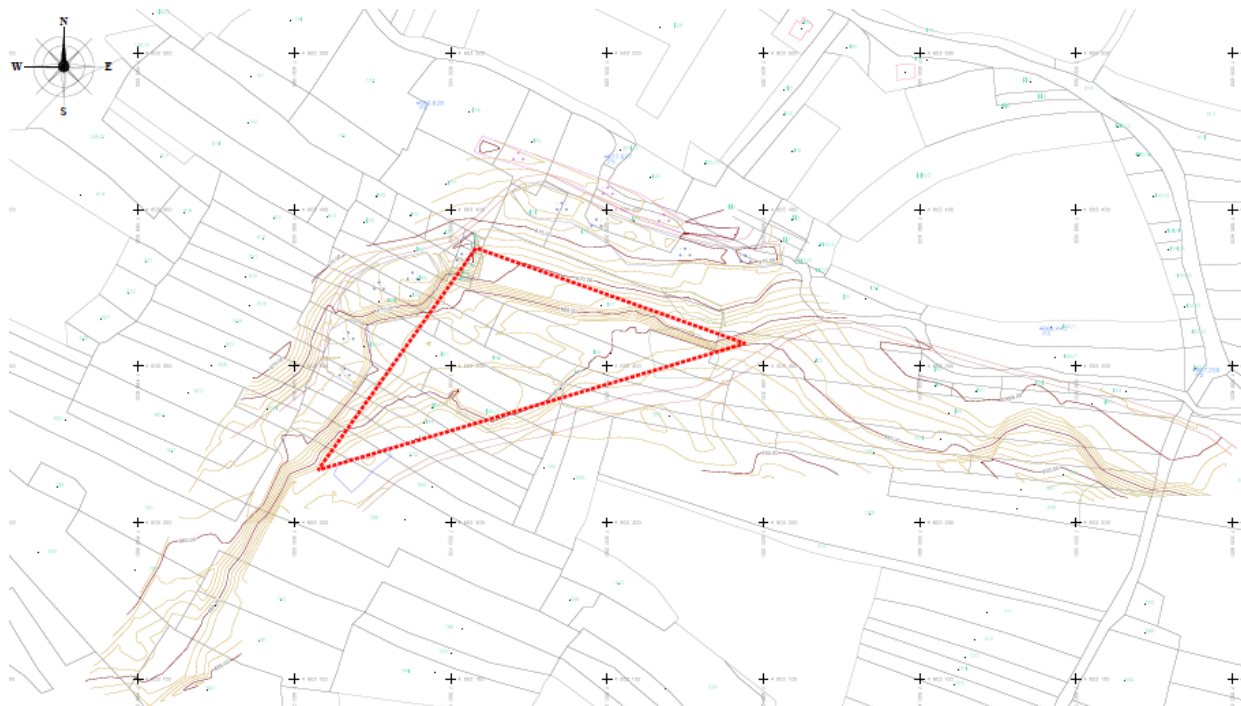
Подрачјето опфатено со проектот се наоѓа на релативно ниски терени. Се наоѓа на деградирано рударско подрачје и во моментот се користи како дива депонија, на надморска височина од 675 до 681 метри (просечната надморска висина изнесува 678m).

Во близина на местото не постои заштитен пејзаж/ предел (на растојание помало од 3km).

Во врска со оптичката изолација на местото од најблиското населено место Осломеј, како и од патот кој го поврзува со Кичево, истата се смета дека е на ниско ниво.

Слика 6 - 35 Топографски план на постојната локација

6.5.8 Материјални добра

Најблиско населено место до локацијата предвидена за претоварната станица е Осломеј. Ова населено место се наоѓа северно од местото за претоварната станица и патното растојание од границите на населеното место до влезот на местото е околу 5300 m.

Местото се наоѓа во непосредна близина на постојниот рудник за јаглен „Осломеј“ а на југ се наоѓа нестандартната општинска депонија.

До местото може едноставно да се дојде преку Е-65, на излез од Кичево во насока на север т.е. во насока на Осломеј. Финалниот пристап до местото е можен преку локалната патна мрежа која ги поврзува Осломеј и Црвици, на тампониран пат во должина од 1.4 km.

Најблиската мрежа на комунални и јавни услуги, како и телекомуникациската мрежа, е населеното место Осломеј.

Во близина на проектот (на растојание помало од 3 km) не постојат туристички зони.

Од аспект на употреба на земјиштето во поширокото подрачје, местото се наоѓа во деградиран дел поради рударските активности, па во моментот се користи како дива депонија. Според Corine land cover 2012, местото се наоѓа на локација со рудник, при што делумно се присутни и транзициски шуми-грмушки.

Нестандартната општинска депонија се наоѓа на помалку од 100 метри од подрачјето опфатено со студијата. Таа редовно се заптива но не е обележана ниту оградена, а не постои ниту редовна контрола на пристапот.

Слика 6 - 36: Фотографија од теренската посета на предметното подрачје

6.5.9 Културно наследство

Во градот Кичево, кој се наоѓа југо-југозападно од местото, се наоѓаат вкупно четири точки од интерес, и тоа:

- Точка на интерес со код 59 - Црква „Св.Петар и Павле“
- Точка на интерес со код 61 - Музеј во Кичево
- Точка на интерес со код 63 - Втората бригадирска локомотива

- Точка на интерес со код 64 - Спомен костурница

Сите погоре наведени точки на интерес се наоѓаат југо-југозападно од локацијата, на растојание од околу 7-8 km.

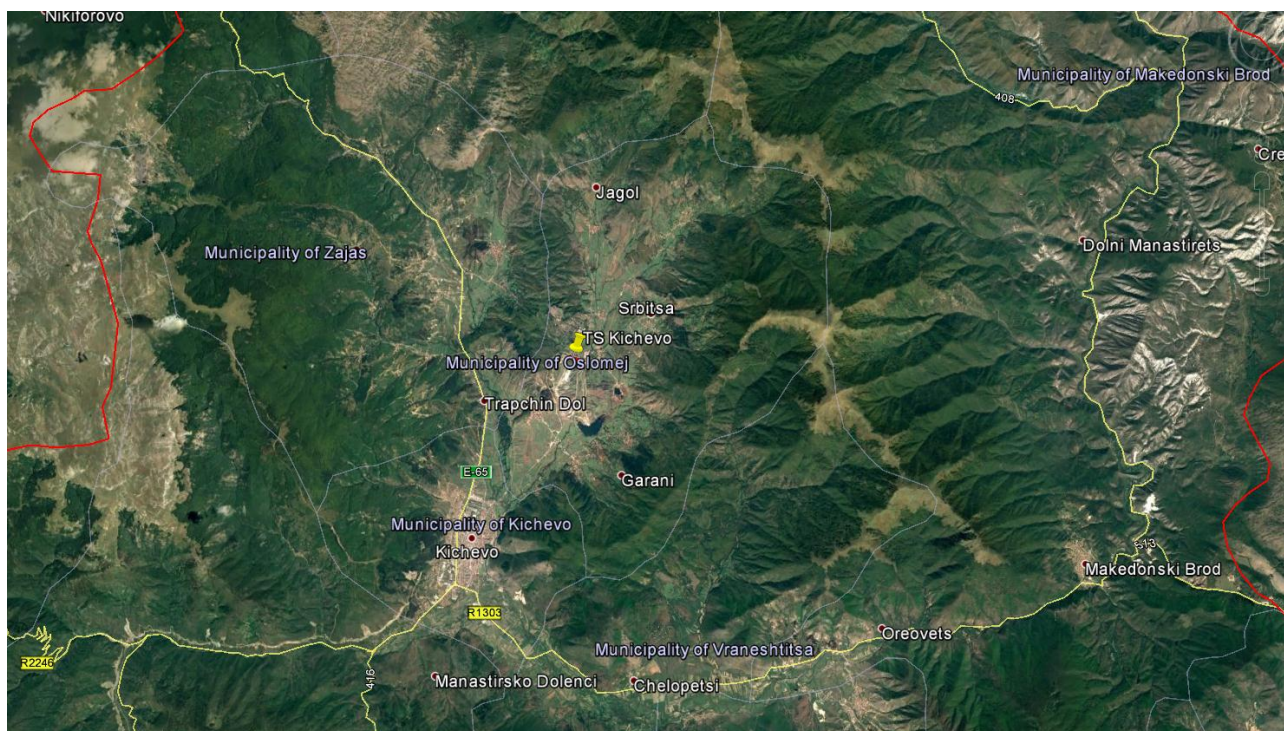
6.5.10 Значајност и чувствителност на локацијата за претоварна станица

Во близина на местото нема значајни подрачја, на растојание помало од 3 km.

Предложеното подрачје „Крушино“ се наоѓа јужно-југозападно од местото, на растојание од околу 7.4km.

Најблиското Емералд место е Маврово (МК0000007) на директно растојание од околу 15 km западно од предложената локација.

Слика 6 - 37: карта на постојното место во однос на најблиските Емералд подрачја

6.6. ОПИС НА ПОСТОЕЧКАТА СОСТОЈБА СО ЖИВОТНАТА СРЕДИНА НА ЛОКАЦИЈАТА НА ПРЕТОВАРНА СТАНИЦА ВО ОХРИД

6.6.1. Површински и подземни води

Речиси половина од охридското подрачје опфаќа терени со карстни и фисурни видови на бунари со среден до висок принос (сиво-зеленкаста боја) и мал дел вклучува бунари со висок принос (сина боја). Другите делови од областа вклучува терени со варовнички бунари со ниска продуктивност (жолта боја) и околу 10 % се безводни терени (портокалова боја).

Сливното подрачје на Охридско езеро има околу 30 реки: 23 на територија на Албанија и 17 на територија на Македонија. Сепак, повеќето од нив се суви во зимскиот период. Реките Сатеска, Коселска, Сушица и Черара се најзначајни реки кои се влеваат во езерото.

Охридско езеро е долго 30 km и широко 15 km. Крајбрежната линија на езерото е долга 87,5 km и зафаќа површина од 358 km². Просечната длабочина е 164 метри а максималната длабочина 289 метри.

Слика 6 - 38 Хидрогеолошка карта на Општина Охрид

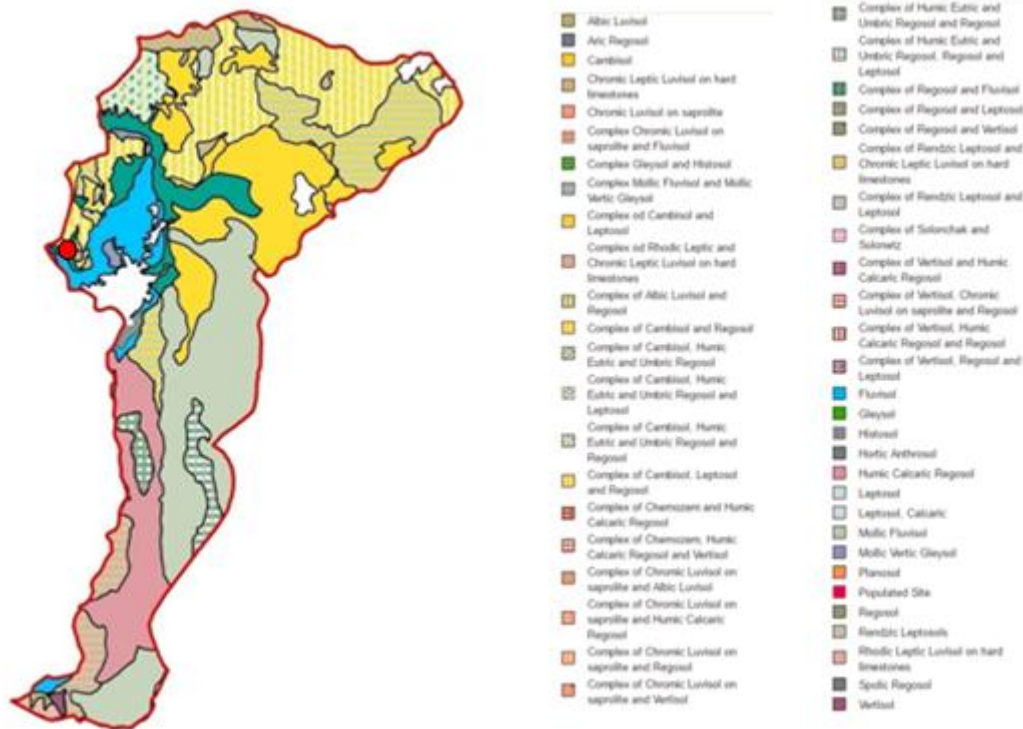

6.6.2. Почва и геологија

Земјиштето во Општина Охрид опфаќа голем број на разновидни видови на почва, најдоминантни се рендиските лептосоли (8465,72 ha), камбиосоли (6299,76 ha) и комплексите од камбиосоли, лептосоли и регосоли (6106,95 ha). Многу често, различните видови на почва (флувиосоли (1998,48 ha), клјосоли (216,52 ha)) може да се најдат на мали површини.

Слика 6 - 39 Видови почва во Општина Охрид

Геологија

Охридската област е изградена воглавно од палеозојски шкрилци и тријаски седименти исто како и плиоценски и квартерни седименти.

Палеозојските седименти припаѓаат на девонијата и се претставени со густа маса (2000 m), составени од филитни шкрилци, мета-песочници, мета-конгломерати, карбонатни шкрилци и варовници.

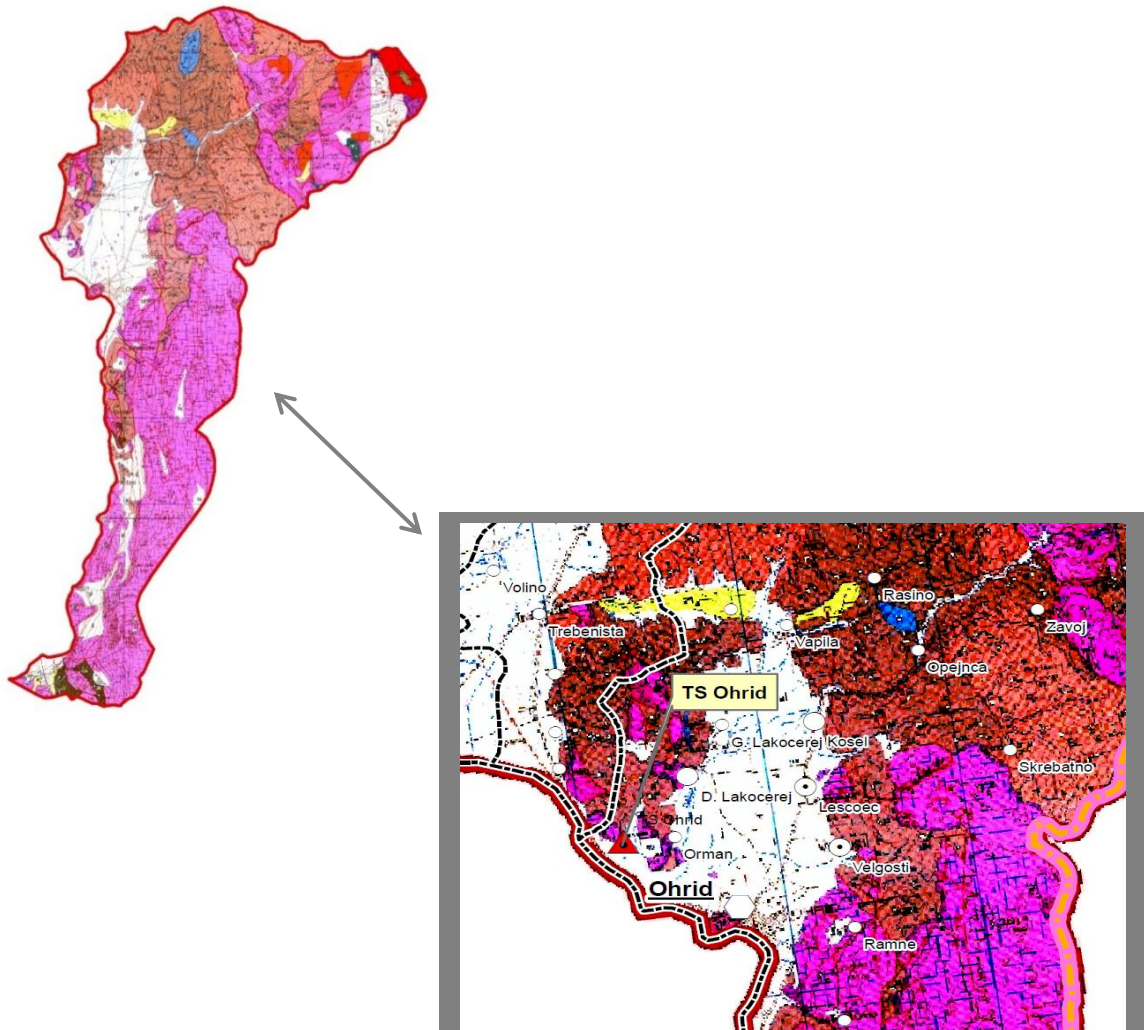
Тријаските седименти се развиени со кластични и карбонатни седименти, риолити и дијабази и се појавуваат и големи маси (со дебелина од 600 метри) на планините Јабланица, Караорман, Галичица и планина Петрина. Плиоценот е развиен како слабо слоевит материјал составен од глина, песок и чакал.

Квартерните седименти се претставени со флувијално – глацијални седименти, црвеница, пролувијални седименти, наклони и алувиум.

На следната слика е претставена Основната геолошка карта 1 – Кичевски регион (размер 1:100 000) за општина Охрид и за локацијата за ПС во Охрид. Согласно податоците од картата и теренската перспекција областа се карактеризира со компактни и масивни варовници на тријаската ера и се лоцирани на наклонета област, релативно стрмна кон североисток.

Слика 6 - 40 Геолошка карта на Општина Охрид и претоварната станица

6.6.3. Воздух и клима

Општина Охрид има специфична континентална клима. Средната годишна температура изнесува 11,4 °C со максимални температури во Јули и Август помеѓу 21,2 °C и 34,4 °C. Најниската температура е регистрирана во Јануари -17,2 °C и претставува апсолутен минимум.

Средното годишно количество на врнежи во Охрид е 704 mm додека средното количество на врнежи на езерото е 759 mm. Најчести ветрови се со правец север во есен и зима и југ/југозапад во лето.

Што се однесува до квалитетот на воздухот, поради присуството на не стандардна општинска депонија во непосредна близина на областа, може да се карактеризира како доста нисок. Неконтролираното одлагање на отпадот во областа резултира со емисии на загадувачи (воглавно CO₂, метан и органски соединенија), мирис и прашина во воздухот. Ова може да предизвика вознемирување кај населението посебно кај населените места кои се во близина на локацијата.

6.6.4. Бучава

Поради присуството на не стандардна депонија во областа, како и не соодветното собирање на отпадот, нивото на бучава е зголемено од страна на камионите кои го собираат отпадот и доаѓаат

на локацијата како и од механизацијата која е присутна на локацијата. Сепак локацијата е оддалечена од населени места и нема да има влијание од бучавата.

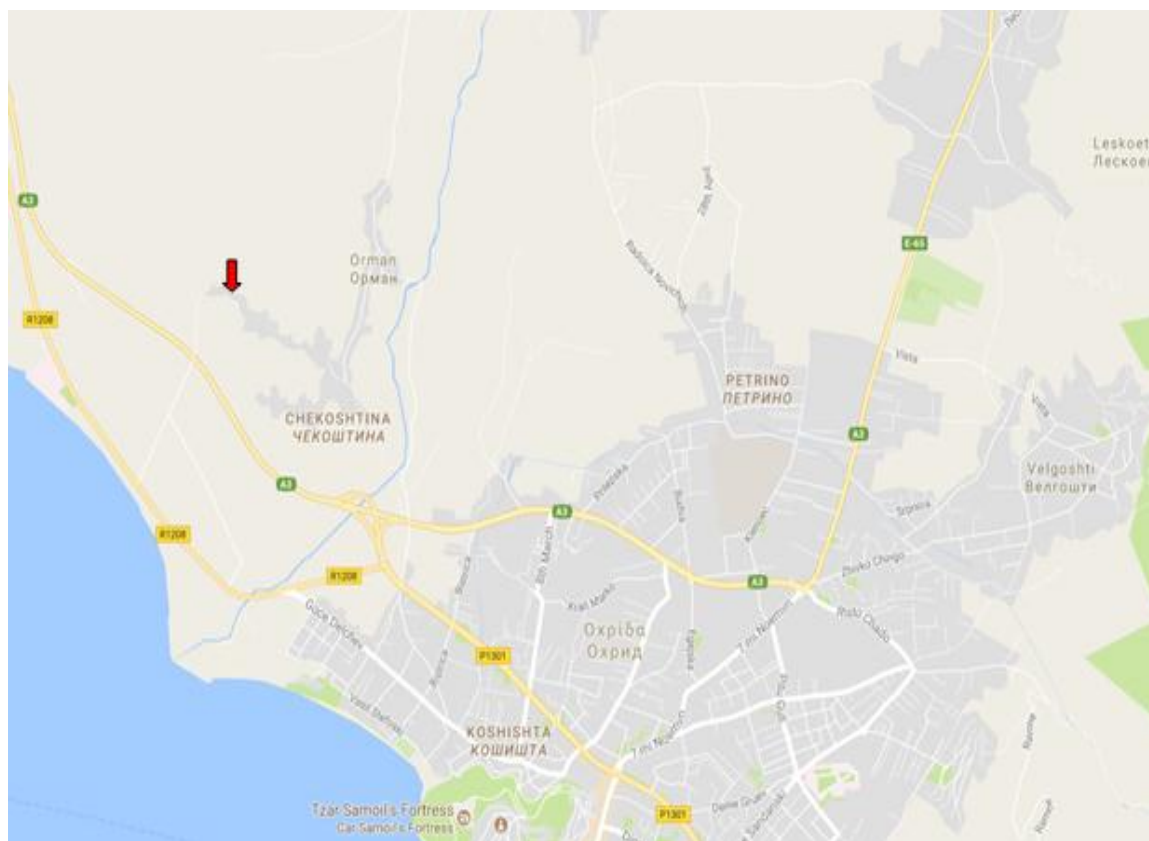
6.6.5. Луѓе/ општествено-економски аспекти

Административно, проектната локација припаѓа на локалната самоуправа (државно земјиште).

Почвата е патогена поради присуството на не стандардна општинска депонија во непосредна близина која може да предизвика ризик врз човековото здравје.

Претоварната станица е во непосредна близина на периферијата на Охрид кое може да се оцени како индустриска зона (Мауцекер).

Слика 6 - 41 Географска положба на претоварна станица во Охрид (црвена стрелка)

6.6.6. Флора и Фауна

На подрачјето каде е предвидена ПС Охрид доминират габер шумите. Овие шуми се застапени на 700 до 1000 m и се протегаат веднаш над Охридското езеро. Ова живеалиште вклучува заедница на суб-медитерански грмушки кои се развиваат во поблаг клими претставени со заедници на *Phillyreo-Carpinetum orientalis* Em 1957, *Quercus-Carpinetum orientalis macedonicum* Rud. 1939 и *subass. Buxetosum*. Физиогномски ова се главно заедница на грмушки кои содржат бројни медитерански и субмедитерански видови како *Quercus pubescens*, *Carpinus orientalis*, *Phillyrea latifolia*, *Buxus sempervirens*, *Jasminum fruticans*, *Ficus carica*, *Fraxinus ornus*, *Cornus mas*, *Coronilla emeroides*, *Ephedra fragilis* subsp. *campylopoda*, *Pistacia terebinthus* итн. Повеќето од овој вид на шуми се деградирани поради нивната близина до урбани средини и близината до постоечки нестандартни депонии. Вегетацијата не е во добра состојба, тешко деградирана, урбанизирана или се користи за земјоделие или пасење.

Карактеристични инсекти за ова живеалиште се: *Otiorynchus pierinus*, *Phyllobius lateralis*, *Calosoma sycophantus*, *Carabus (Procerus) gigas* и *Lucanus cervus*. Шумите не се типични живеалишта за пеперутките но спорадично можат да се спретнат *Colias crocea*, *Vanessa atalanta* и други. Најкарактеристични видови на водоземци се: *Bufo bufo*, *Pseudepidalea viridis*, *Hyla arborea* итн.

Од водоземците карактеристични видови се зелените гуштери (*Lacerta viridis*) и балканскиот зелен гуштер (*Lacerta trilineata*), и змиите *Zamenis longissimus* и *Platycephalus najadum*. Најчеста желка е *Eurotestudo hermanni*.

Чести жители на дабовите шуми се следните птици: *Turdus merula*, *Garrulus glandarius*, *Fringilla coelebs*, *Parus major*, *Erithacus rubecula*. Исто така може да се најдат и: *Accipiter gentilis*, *Accipiter nisus*, *Aegithalos caudatus*, *Anthus trivialis*, *Buteo buteo*, *Coccothraustes coccothraustes*, *Cuculus canorus*, *Embryos citrinella*, *Luscinia megarhynchos*, *Muscicapa striata*, *Parus caeruleus*, *Parus palustris*, *Phylloscopus collybita*, *Streptopelia turtur* и *Sylvia atricapilla*.

Најчести цицачи се *Erinaceus roumanicus*, *Crocivura suaveolens*, *Myotis mystacinus*, *Nyctalus leisleri*, *Eptesicus serotinus*, *Plecotus auritus*, *Apodemus flavicollis*, *Vulpes vulpes*, *Mustela nivalis*, *Martes foina*, *Meles meles*, *Felis silvestris*, *Sus scrofa* итн.

Во околината може да се најдат плантажи со дрвја (бор и купрес). Црниот бор е многу добро аклиматизиран за почвата и климатските услови во регионот и често се користи во плантажите. Најчесто се засадува на јужните делови од ридовите. Шумските насади во областа се претставени претежно од плантажите на *Pinus nigra* како и *Superssus arizonica*. Во минатото биле поставени зимзелени насади како мерка за пошумување на неплодни земјишта и спречување на ерозијата.

6.6.7. Пејзаж

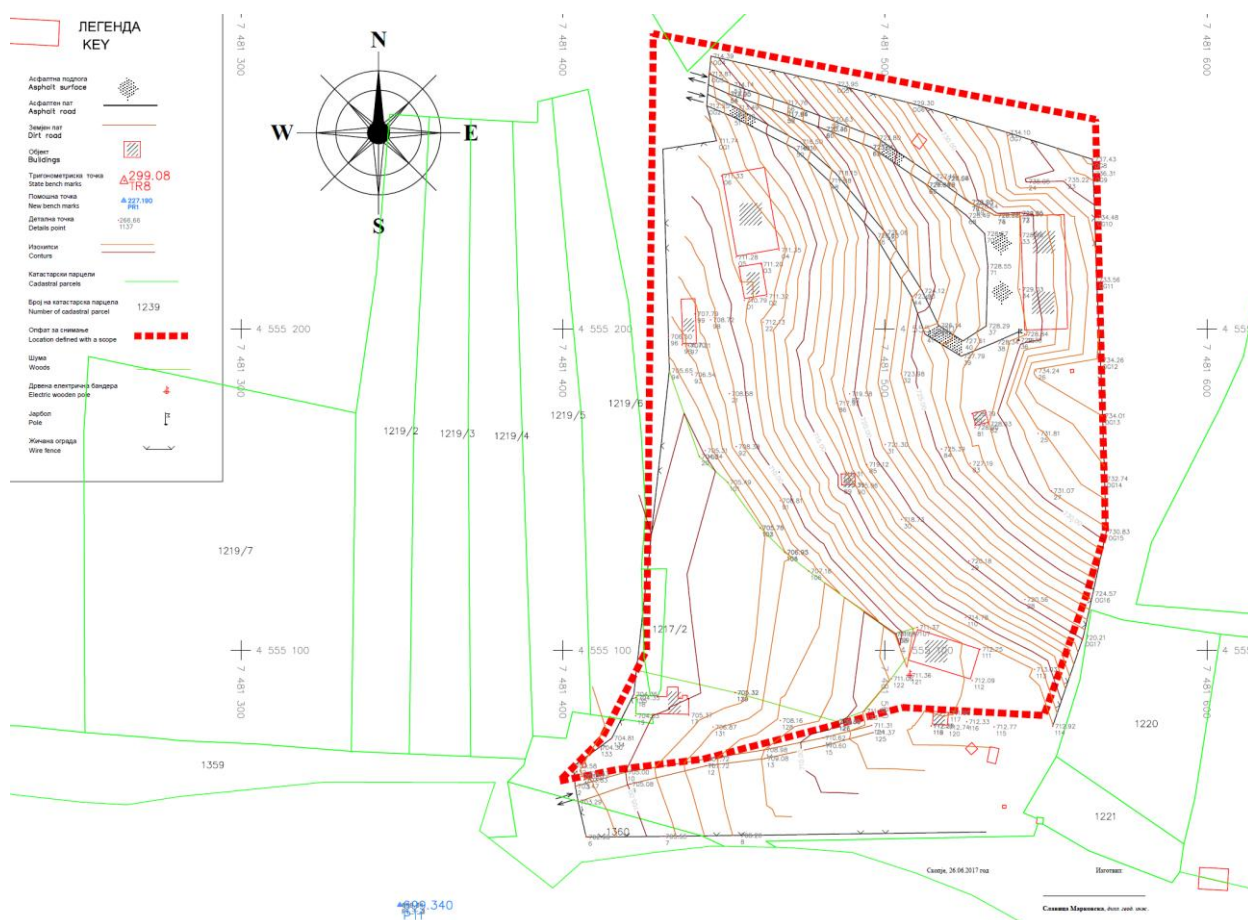
Општина Охрид го зафаќа источниот дел од Охридската котлина на двете страни од планините Галичица на исток и Илинска планина на север. Средниот дел од областа околу Охрид се рамни низини покрај езерото.

Најниското ниво на езерото е 695 м.н.в. и највисокиот врв Галичица, Магаро 2255 м.н.в. Планината Галичица има развиено релјеф со длабоки долини и стрмни падини кон двете езера.

Во однос на оптичката изолација на областа таа е во директна врска со најблиската патна мрежа АЗ, бидејќи главниот пристапен пат до нестандартната општинска депонија кој во иднина ќе биде главен пристапен пат до ПС е приближно 400 m.

Слика 6 - 42 Топографски план на постојната локација

6.6.8. Материјални добра

Најблиското населено место до претоварната станица е Орман источно на растојание од околу 0,7 km.

Границите на предложеното подрачје се во непосредна близина (околу 150 m директно растојание) од постојната нестандардна депонија идентификувана како RALL005. Во моментот депонијата воглавно се користи за отстранување на градежен отпад. Целата локација е обезбедена со бодликава жица. Во внатрешноста има три празни магацини во државна сопственост кои не се во употреба бидејќи немаат електрична енергија и не се снабдени со вода. Исто така постои и мала зграда во југозападниот дел од локацијата која моментално се користи за кучиња скитници.

Поврзувањето со јавните комунални мрежи може да се одвива преку населените места или локалната патна мрежа.

Предложената локација се наоѓа на земјоделско транзициско земјиште и согласно Corine Land Cover 2012, зафатената површина и пошироката област претставува мешавина од сложено земјиште за одгледување, главно зафатено со земјоделие со значајни области на природна вегетација и преодна област од шуми во грмушки.

Слика 6 - 43 Фотографии од теренската посета на предметното подрачје

6.6.9. Културно наследство

Во населеното место Охрид кое се наоѓа југоисточно од предметната област се наоѓаат неколку точки од посебен интерес. Покрај тоа, западно - северозападно од областа на проучување постои точка на интерес. Имено:

- ✓ Точка на интерес со шифра 70 „Црквата св.Софија“
- ✓ Точка на интерес со шифра 75 „Пештерска црква св.Еразмо“
- ✓ Точка на интерес со шифра 80 „Работилница Гутенберг“
- ✓ Точка на интерес со шифра 84 „Институт за заштита на културните споменици – Национален музеј“
- ✓ Точка на интерес со шифра 85 „Културен Центар Григор Прличев“

Сите горенаведен точки на интерес се позиционирани на растојание од околу 1 до 4 km од локацијата.

6.6.10. Значајност и чувствителност на локацијата за претоварна станица

Најблиските области со посебна важност се:

- Емералд областа „Охридско езеро“ со шифра МК0000024 западно - југозападно на растојание од околу 1 km
- Емералд областа „Галичица“ со шифра МК0000001 источно на растојание од околу 5 km
- Подрачје предложено за заштита како Споменик на природата „Охридско езеро“ со шифра 599 на растојание од околу 1 km
- Подрачје предложено за заштита како Споменик на природата „Охридско езеро – нови граници“ со шифра 580 на растојание од околу 1 km
- Област наменета од Европската агенција за животна средина со шифра 176319 „Дувало“ (Косел) североисточно од локацијата на растојание од околу 6 km
- Подрачје предложено за заштита како Споменик на природата „Студенчишко блато“ со шифра 266 југоисточно на растојание од околу 5 km
- Подрачје предложено за заштита „Галичица“ со шифра 186 југоисточно на растојание од околу 5 km
- Подрачје предложено за заштита „Пештера Самоска Дупка“ со шифра 388 југоисточно од локацијата на растојание од 12 km
- Подрачје предложено за заштита од Европската агенција за животна средина со шифра 555559259 „Плантови стебла, Охрид“ југоисточно на растојание од околу 3 km
- Подрачје предложено за заштита од Европската агенција за животна средина со шифра 16437 „Охридско Езеро“ јужно од областа на растојание од 1 km.

Слика 6 - 44 Мапа на постоечката област во однос со најблиските Емералд подрачја

